

Onsdag den 23. januar 2013 (D)

1

49. møde

Onsdag den 23. januar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Vil statsministeren redegøre for, i hvilket omfang statsministeren, regeringen og centraladministrationen har været involveret i arbejdet med den grønlandske storskalalov, og om loven har været drøftet på møder i regeringen inden lovens vedtagelse i det grønlandske Lands-ting?

(Spm. nr. S 900, skr. begr.).

2) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er det ministerens opfattelse, at danske virksomheder ikke bør have fokus på vækst og profit?

(Spm. nr. S 901).

3) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Hvilke fynske virksomheder eller organisationer mener ministeren har modarbejdet regeringen?

(Spm. nr. S 903).

4) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan mener ministeren, at en virksomhed bedst bidrager til vækst i samfundet, hvis det ikke er ved at skabe overskud til virksomheden?

(Spm. nr. S 910).

5) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Vil ministeren på baggrund af ministerens udtalelser til Kjerteminde Avis komme med eksempler, som kan understøtte ministerens påstand om, at danske virksomheder modarbejder regeringens vækstinitiativer?

(Spm. nr. S 911).

6) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det ministerens vurdering, at det vil gavne erhvervsudviklingen på småøerne, såfremt alle danske småøer udstyres med moderne og tidssvarende bredbåndsdækning?

(Spm. nr. S 914).

7) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvem er det i erhvervslivet, som efter ministerens opfattelse har en interesse i, at regeringen ikke skal lykkes med at få gennemført sin politik?

(Spm. nr. S 902).

8) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Vil ministeren her i Folketingssalen offentligt erklære, at de udmeldinger, ministeren gav til fynsk presse og senere gentog i landsdækkende medier, om, at erhvervslivet modarbejder regeringen, var en alvorlig fejl, der rækker ved tilliden, og hvor stor skade mener ministeren, det vil påføre erhvervslivet og dermed væksten?

(Spm. nr. S 904).

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan mener ministeren, at det kan være i en virksomheds interesse at undlade at optimere sin indtjening ved at modarbejde regeringens politik?

(Spm. nr. S 912).

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Når ministeren til TV 2 udtaler, at »jeg savner egentlig bare, at vi i fællesskab i Danmark tager krisen alvorligt, og så ikke gør krisen værre end den er«, mener ministeren så vitterligt, at krisen er talt op og bevidst overdrevet?

(Spm. nr. S 916).

11) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til opkrævning af penge under bordet ved udlejning af lejeboliger, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre sig, at lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning overholdes?

(Spm. nr. S 919).

12) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Er ministeren enig i direktør i Ældre Sagen, Bjarne Hastrups, bekymring, når han om regeringens kommende lovforslag om frit valg af hjemmehjælp i Arbejderen den 15. januar 2013 udtaler: »Jeg frygter, at den øgede vægt på priskonkurrence endnu engang kan undergrave hjælpen til svækkede mennesker, der har svært ved selv at klare hverdagen«?

(Spm. nr. S 917).

13) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvad mener ministeren er vigtigst i den danske ældrepleje, konkurrence på pris eller konkurrence på kvalitet?
(Spm. nr. S 918).

14) Til fødevareministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Synes ministeren, at det er fornuftigt og økonomisk ansvarligt, at man sender mange breve ud til den samme landmand om registrering af rettelse vedrørende randzoner i stedet for at bare sende ét brev med alle de registreringer, som er relevante for den enkelte landmand?
(Spm. nr. S 826 (omtrykt)).

15) Til fødevareministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at et pizzeria som f.eks. Yellow Rose, der har været omtalt i flere medier, på trods af gentagne alvorlige overtrædelser af bl.a. fødevarerlovgivningen fortsat kan sælge fødevarer til forbrugerne?
(Spm. nr. S 921).

16) Til fødevareministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Mener ministeren, at der i den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig adgang til at fratage fødevarer virksomheder muligheden for at drive fødevarer virksomhed?
(Spm. nr. S 922).

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til afgrænsningscirkulæret mellem behandlingsredskaber og hjælpemidler, og vil ministeren tage initiativ til at revidere cirkulæret med henblik på at præcisere cirkulæret?
(Spm. nr. S 920).

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Kan ministeren bekræfte, at det er ministerens holdning, at danske menighedsråd altid skal overholde dansk lov, og at danske menighedsråd skal sikre, at pårørende til begravede personer på de danske kirkegårde har adgang til de informationer, som loven tilskriver, at de skal have?
(Spm. nr. S 915).

Teksten på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og indenrigsministeren.

Der er anmeldt følgende spillere til økonomi- og indenrigsministeren:

Claus Hjort Frederiksen (V)

Hans Kristian Skibby (DF)

Frank Aaen (EL)

Anni Matthiesen (V)

Jacob Jensen (V)

Flemming Damgaard Larsen (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spillere?

Det er der ikke.

I første runde har spiller og minister begge op til 2 minutters tale. Derefter følger to runder, hvor spiller og minister hver gang har 1 minuts tale.

Jeg giver ordet til hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 72

Claus Hjort Frederiksen (V):

Tak. Først var der kickstarten, så var der akutpakkerne, så finanslove og afgiftsforhøjelser. Så kom statsministerens nytårstale, hvor vi jo ikke hørte nye toner, men pludselig – tirsdag den 15. januar på statsministerens pressemøde – annoncerede statsministeren en ny vækstpakke. Nu skulle der gang i væksten. Og godt for det, kan man sige.

For siden regeringens tiltræden i oktober 2011 er alting jo gået den gale vej: Ledigheden stiger og stiger fortsat, beskæftigelsen er faldet. Så initiativet er jo mere end velkomment. Og jeg kan forstå, at alting er i spil: skattelettelser, afgiftslettelser. Regeringen vil altså med andre ord lette virksomhedernes rammevilkår.

Det er helt nødvendigt at vende udviklingen. Det har vi i Venstre påpeget igen og igen og senest i forbindelse med vores finanslovudspil, hvor vi foreslog en fuldt finansieret erhvervspakke til 4 mia. kr. Det, der er hovedopgaven, er at sikre varige arbejdspladser og ikke kun fremrykning af offentlige investeringer. For når vi taler om at fremrykke offentlige investeringer, ligger det jo i sagens natur, at virkningen ophører, når anlægsarbejdet er gennemført, og det skaber kun i beskedent omfang varige arbejdspladser.

Det er altså i den private sektor, jobbene skal skabes. Så kommer jo det her med finansieringen. Her vil jeg spørge økonomi- og indenrigsministeren, om pengene kan skaffes fra de reformer, som regeringen har bebudet, nemlig kontanthjælpsreformen og SU-reformen, og fra lavere sygefravær og bedre integration. Så mit spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er altså: Kan pengene komme fra kontanthjælpsreformen og SU-reformen, og kan det bringes ind i den bebudede vækstpakke?

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Lovforslag nr. L 120 (Forslag til lov om ændring af lov om ophavsret. (Forlængelse af beskyttelsestiden for udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser, ophør af aftale om overdragelse af en udøvende kunstners rettigheder, udøvende kunstners ret til årligt supplerende vederlag mv.)).

Kl. 13:03

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest tak for anledningen til at tage den her drøftelse. Det skridt, vi tager videre nu, er jeg enig i er nødvendigt. Vi har tilrettelagt en samlet økonomisk politik, der gør, at der er tillid til dansk økonomi. Vi er nu i det sidste år med hensyn til henstillingen; vi har forbedret dansk økonomi; og vi er der, hvor det faktiske underskud faktisk holder sig under de 3 pct. Det synes jeg at man må glæde sig over, uanset om man er skatteyder i dag eller man bliver skatteyder i fremtiden, for det betyder, at der bliver mindre gæld at betale tilbage.

Det andet gode, der er ved det, er, at det holder renten nede – selvfølgelig lidt kunstigt nede, fordi det er svært at placere penge andre steder i Europa på grund af krisen der. Men der er stadig væk basis for et meget lavt renteniveau til gavn for både husejere og virksomheder og dermed også til gavn for den private beskæftigelse.

Vi har så tilrettelagt en række ting for at udnytte det råderum, der trods alt er med den skattereform, som Venstre er en del af, og som jo gør, at folk fik skattelettelser her den 1. januar, og dermed også giver baggrund for, at private husholdninger kan beslutte at forbruge mere – ligesom det, at man kunne hæve sine efterlønsindbetalinger på en rimelig attraktiv måde, gav basis for det. Som det andet er der det at åbne et investeringsvindue, og det skal man også se i lyset af, at der faktisk bliver afskrevet mere i øjeblikket, end der bliver investeret.

Begge dele oplever vi at der er en vis, hvad skal man sige, afventen over for med hensyn til at få fuld effekt af. Og det tror jeg hænger sammen med, at folk gerne vil have, at vi tager skridtet videre end de investeringer, der er foretaget i uddannelse, i forskning, i afskaffelse af fedtafgiften og i, at vi ikke gennemfører en sukkearaftagelse – altså de ting, som samlet set bidrager til, at vores konkurrencevilkår bliver bedre.

Det næste skridt, som så bliver taget, har jo så det formål at sørge for, at det er attraktivt at oprette, drive og udvikle privat virksomhed i Danmark netop med henblik på en selv bærende vækst og dermed også arbejdspladser i den private sektor. Størrelsen af den finansiering, som skal bringes til stede, afhænger selvfølgelig af ambitionerne for de lettelser, som vi gerne vil lave. Men ligesom vi har en meget stor åbenhed over for, hvilke lempelser der vil være gode for at nå målet og skabe flere private arbejdspladser, har vi også en meget stor åbenhed over for, hvor finansieringen skal komme fra – selvfølgelig i respekt for, at vi er en mindretalsregering og derfor også må diskutere med Folketingets partier, hvordan vi kan finde en finansiering.

Dermed har vi blot sagt, at ligesom vi ikke har sat en bestemt mærkat på noget, har vi heller ikke udelukket noget, heller ikke når det kommer til reformfinansiering.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:06

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg kan jo så forstå, at økonomiministeren ikke er helt klar over, hvad regeringens vækstpolitik vil indeholde, og hvordan den skal finansieres. Det kan selvfølgelig også hænge lidt sammen med, at statsministeren pludselig bebudede de her ting i sidste uge, og at det måske ikke er afstemt med økonomi- og indenrigsministeren.

Men statsministeren efterlyser jo nu ideer, og det gør økonomiministeren også, fra alle sider og fra de økonomiske ministre, og derfor glædede det mig også at høre i fjernsynet, at økonomiministeren mente, at de her initiativer skulle være fuldt finansierede. Og derfor

er det jo naturligt, at man bruger besparelserne på kontanthjælp og SU til at skabe varige job.

Det andet er jo, om man så opretholder sit vækst mål på 0,8 pct., som regeringen har bebudet, og der vil jeg da gerne spørge økonomiministeren: Kan økonomiministeren forestille sig, at regeringen kommer med et lavere vækst mål end de 0,8 pct.?

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:07

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den plan for økonomien frem til 2020, som regeringen har fremlagt, giver plads til – hvis reformer bliver gennemført – at der kan være en offentlig vækst på 0,8 pct., samtidig med at der jo er en betydelig større vækst i samfundet som helhed. For man kan ikke have vækst i den offentlige sektor, hvis ikke man har vækst i samfundet som helhed; det synes jeg et eller andet sted giver sig selv.

Der er måske en forskel i måden at se det politiske arbejde på, ved at statsministeren har annonceret det her arbejde, bl.a. for at give lejlighed til, at der kan gives input til det arbejde. For jeg synes, at der er meget stor forskel på den rene lobbyisme, hvor man siger, at ens branche har brug for lige netop dét, og så det at bidrage til, at det generelt bliver bedre at drive virksomhed i Danmark for derigennem at skabe flere arbejdspladser.

Sådan som jeg hører både organisationer, enkeltvirksomheder og fagbevægelse, har man taget den invitation op og vil meget gerne komme med ideer til, hvad man synes, altså komme med noget, der handler om mere end blot at imødekomme den, den eller den lobbyist, altså hæve sig op på niveauet over og svare på: Hvordan får vi egentlig lavet et samfund, hvor det er attraktivt at placere sin virksomhed? For ellers er der jo, når der på et tidspunkt bliver bedre konjunkturer, lidt lunere politiske vinde, risiko for, at de går uden om Danmark, altså hvis vi ikke er blevet dygtigere og mere konkurrencedygtige, altså i det hele taget har gjort Danmark til et mere attraktivt sted at skabe private arbejdspladser.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:09

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er det rigtigt forstået, at økonomiministeren ikke er så optaget af at lette afgifter og skatter? Når jeg lytter til økonomiministeren, lyder det sådan lidt vagt, altså at vi skal se det store billede. Vi er vel nogenlunde klar over, hvor skoen trykker, vi er vel også nogenlunde klar over, at det er *nu*, arbejdspladserne flytter ud af landet, at det er *nu*, der skal sendes et signal om, at skatten kun kan gå én vej i det her land, og det er ned, og at vi er nødt til at vise løntilbageholdenhed i en længere periode fremover for at blive konkurrencedygtige. Derfor vil jeg så spørge igen: Indgår det med vægt i ministerens overvejelser at nedsætte skatter og afgifter?

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg ved ikke, om der er nogen forskel i forhold til Venstres politik, for det, regeringen arbejder med, har i sagens natur ikke så meget at gøre med det. Jeg synes, det er vigtigt at se det at drive virksomhed i Danmark som noget, der afspejler helheden i det vilkår, der er for

det. Det indebærer både spørgsmål om skatter, afgifter, om vi kan rekruttere de medarbejdere, vi gerne vil have, om vi har en infrastruktur, som understøtter den virksomhed, vi gerne vil drive, om vi har adgang til også en digital infrastruktur, som er med til at fremme de vilkår, som er vigtige for vores virksomhed. Jeg synes, det samlede billede er vigtigt, og her vejer skatter og afgifter selvfølgelig med den vægt, de nu engang har.

Når hr. Claus Hjort Frederiksen netop i sit indledende spørgsmål siger, at pakken ikke er fremlagt endnu, og at der ikke er noget, der er udelukket, ligesom der ikke er noget, der er sat mærker på, fordi man har en åben tilgang til det, så ville det da også være underligt at sige, at lige præcis det skal med. Jeg synes, det ville være særdeles velkomment, hvis Venstre har nogen bud på det; jeg skal ikke kunne redegøre for dem alle sammen, for jeg tror ikke, jeg har fulgt godt nok med, for det, jeg umiddelbart husker mest, er nulvækst i den offentlige sektor og en boligjobordning, og der må jeg sige, at regeringen går efter noget, der har en større helhed i sin grundtænkning.

Så er det i øvrigt en meget god lejlighed, synes jeg, til at kvittere for nogle af de overenskomster, som er indgået, især for de konkurrenceudsatte erhverv, hvor man jo faktisk har opnået en relativ løn-tilbagegang, netop fordi man fra arbejdsmarkedets parter side gerne vil bidrage til, at ens virksomhed er konkurrencedygtig.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Claus Hjort Frederiksen.

Til ministeren vil jeg sige, at jeg har været meget liberal med hensyn til taletiden, men selv den venlighed er der grænser for.

Hr. Hans Kristian Skibby er den næste spørger.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 73

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil gerne fortsætte lidt i den samme boldgade over for økonomi- og indenrigsministeren, for det er jo ganske interessant for os som opposition at få lidt større kendskab til, hvad ministrene egentlig mener med hensyn til, hvad det er for vækstinitiativer, vi kan se frem til vil komme fra de forskellige ministre, set i forhold til en udmelding, der kom fra statsministeren på hendes forrige pressemøde, om, at man ville få en løbetid frem til den 1. marts til at komme med indspark til, hvilke initiativer der vil komme for at øge beskæftigelsen i Danmark. Det er den her omtalte jobpakke, som fylder meget i medierne.

Der er det jo sådan, at vi kan se, at den regering, vi har i dag, eksempelvis i december måned valgte at fjerne nogle af de vækstinitiativer, som var i gang, og som vi kunne se understøttede en sund beskæftigelse i mange af de liberale erhverv i Danmark. Det var f.eks. hjemmeserviceordningen, som jo anslået havde omkring 500 årsværk i den resterende del af hjemmeserviceordningen, der var, og så var det også ikke mindst boligjobordningen, håndværkerfradraget, som skønsmæssigt bidrog med 5.000 job.

Det er nogle af de steder, hvor man fra regeringens side har valgt at fjerne nogle af de her tilskyndelser til at få ting lavet og dermed få skabt arbejdspladser inden for danske håndværkserhverv. Jeg vil selvfølgelig gerne spørge ministeren om det her med, at man fra regeringens side har valgt at fjerne nogle af de vækstinitiativer, der var der, uden at komme med nogle andre, for så nu ganske kort tid efter nytår at komme med en ny tænkepause til regeringen frem til den 1. marts til at komme med nye vækstinitiativer. For vi bliver jo en smule rundtossede, når vi oplever, at regeringen fra den 1. januar fjerner vækstinitiativer for så på et af de første pressemøder i det nye år at sige, at nu har man behov for en tænkepause frem til den 1. marts, og så vil man komme med nogle nye vækstinitiativer. Der er vi altså

nødt til at få ministerens kommentarer til, hvad man på ministerens område mener at ville bidrage med til de her initiativer. Tak.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:13

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg ved ikke, om man kan blive rundtosset, hvis man drejer meget langsomt rundt, for både det at afskaffe hjemmeservice- og boligjobordningen er jo noget, som har haft en endog særdeles lang annonceringstid. Det er ikke noget, som er blevet afskaffet som et lyn fra en klar himmel. Det er noget, som er blevet annonceret i en endog særdeles god tid, og lovgivningen er så endeligt stemt igennem nu.

Man kan selvfølgelig have en lang diskussion om de to ordninger. Jeg synes selv, det er vigtigt, når man skal prioritere imellem offentlige udgifter, også at gøre det på en åben og ordentlig måde. Og når pengene er små, synes jeg ikke, at det at give tilskud til folks rengøring, fordi de er over 65 år, uanset om de har behov for det eller ej, er en god prioritering, når vi kan se, at der er brug for midler andre steder f.eks. til uddannelse, det være sig til erhvervsuddannelse eller til at sikre praktikpladser for dem, der har brug for sådan en. Det er jo en politisk prioritering. Og hvis hr. Hans Kristian Skibby synes, det er bedre at give tilskud til folks rengøring, fordi de er fyldt 65 år, er det jo en politisk uenighed, vi har imellem os. Men det kan i hvert fald ikke være en uenighed om noget, der er fjernet fra den ene dag for at blive opfundet den næste.

Jeg synes, det er vigtigt at se på, hvordan det overhovedet er at drive virksomhed i Danmark. Boligjobordningen har jo også det ved sig, at den så at sige får prisen til at falde for dem, der har råd til at få lavet håndværksarbejde. Det vil sige, at det er en bestemt gruppe af mennesker, som får gavn og glæde af det, og det er selvfølgelig også en politisk prioritering, om man synes, det er en god måde at bruge de andre skatteyderes penge på, altså at nogle får mulighed for at få installeret køkkenet lidt billigere eller få lavet badeværelset lidt billigere, end det ellers ville have været. Det er en politisk prioritering.

Det, vi fra regeringens side er optaget af, er, at det generelt bliver mere attraktivt at placere sin virksomhed i Danmark, drive sin virksomhed i Danmark og få den til at vokse her i Danmark. For det er det, der giver adgang til privat beskæftigelse, og private arbejdspladser er nu engang et helt afgørende element i en stærkere vækst.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg takker for svaret, men jeg synes ikke rigtig, der var noget nyt i det. Altså, i forhold til boligjobordningen, håndværkerfradraget, stod der mig bekendt bl.a. i regeringens egen finanslovaftale fra 2012 klokkeklart, at der ville komme et supplement eller et alternativ til håndværkerfradraget, hvor man så ville gå målrettet efter, at de fradrag, der så ville være til gavn for håndværksindustrien, ville være fradrag, der ville gå til energirigtige renoveringer osv. Det var det, der blev skrevet ind i finanslovaftalen. Så var det jo, at man valgte at forlænge boligjobordningen med 1 år ekstra, netop for at få de ting på plads.

Det, vi så kunne se, da man kom frem til finansloven for 2013, var, at regeringen havde fjernet det hele. Det, man havde stillet vælgere i udsigt, havde man fjernet – man havde så også fjernet det, som man ville fjerne. Men det nye kom ikke. Og der synes jeg da, at ministeren må prøve at reflektere over, at det faktisk stod i finanslovaftalen for 2012, at der ville komme en ændring.

Ligeledes har regeringen med hensyn til hjemmeserviceordningen bebudet, at man faktisk arbejdede på at lave en udvidelse af hjemmeserviceordningen, således at den ikke kun skulle omhandle de her 25.000 husstande, som var der under den gamle ordning, men at der faktisk ville komme en ny hjemmeserviceordning, som ville blive bredere funderet. Den er heller ikke kommet. Og det er altså noget, regeringen selv har committet sig til. Det er muligt, at det ikke er ministeren, der har gjort det, men det er der så andre ministre der har gjort. Og det synes jeg selvfølgelig også at økonomi- og erhvervsministeren må forlige sig med.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:17

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er klar over, at vækst- og erhvervsministeren og jeg har mange fælles træk, men det gør ikke, at vi er den samme minister. Jeg er økonomi- og indenrigsminister. Jeg tror, at vækst- og erhvervsministre kommer her i salen på et senere tidspunkt i dag.

Det her er jo en diskussion, som jeg egentlig synes er flere diskussioner på samme tid. For der er en diskussion om, hvorvidt vi skal prioritere, at man kan få tilskud til rengøring, hvis man er over 65 år. Det er en prioritering, som jeg er uenig i. Jeg synes, det er vigtigere, at unge får en uddannelse. Og når midlerne er små, må man prioritere.

Det med boligjobordningen valgte vi, i lyset af at der er indgået en meget vidtrækkende energiaftale, som på mange måder vil være med til at indløse nogle af de ting, man kan få indløst ved at lave sådan mere specifikke ting i forhold til en i virkeligheden noget mindre energirenovringsordning. Og det er jo igen en politisk prioritering. Sådan er det, når pengene er små. Vi har ikke den intention at opkræve flere penge hos skatteyderne, og derfor er det et prioriteringsspørgsmål. Jeg tror til gengæld, at der skal lægges rigtig mange kræfter i at finde ud af, hvordan vi gør det mere attraktivt at drive egentlig privat virksomhed – og ikke kun med flere offentlige tilskud.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Nu skal økonomi- og indenrigsministeren jo ikke stå på mål for, hvad andre ministre har sagt, men statsministeren svarede i hvert fald, at man ikke ville udelukke en boligjobordning, som kunne vinde indpas igen i Danmark. Og når vi nu skal vente frem til den 1. marts, betyder det jo, at der er mange af dem, der måske vil have noget gennemført i deres hjem, som nu går og venter på regeringen, i forhold til hvad den kan finde på. For der er jo ikke ret mange, der har lyst til at bestille en håndværker i februar måned, hvis de f.eks. kan få et fradrag fra den 1. marts og frem.

Derfor har man egentlig med det her vækstinitiativ fra regeringens og statsministerens side reelt været med til at forplumre billedet ved ikke at komme med en pakke og et udspil. Det skulle man have gjort i stedet for at komme på et pressemøde en tilfældig tirsdag og sige: Vi vil lige have et par måneder til at tygge på det, og så vil vi komme med et eller andet vækstinitiativ efterfølgende. Der ville det jo have været formålstjenligt, hvis regeringen havde gjort sig den ulejlighed at tage den diskussion på de indre linjer forud for den her diskussion, frem for at vi nu har et vakuum på et par måneder, hvor erhvervslivet ikke ved, om de er købt eller solgt. Og det synes jeg jo

i hvert fald, at ministeren sådan rent taktisk set burde have spillet kortene lidt anderledes.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:20

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det er naturligvis et vurderingsspørgsmål. Og jeg ved godt, at det fra Dansk Folkepartis side meget ofte bliver fremført, at man må sige tingene, som de er – punktum. Men det, vi har bestræbt os på, er jo at give mulighed for, at folk kan lægge de ting på bordet, som de er interesseret i kommer med.

Jeg forstår på hr. Hans Kristian Skibby, at Dansk Folkeparti er særdeles optaget af, at der bliver givet penge fra nogle skatteydere til andre skatteydere, enten til rengøringsformål eller for at få installeret et nyt køkken. Det er Dansk Folkepartis politiske prioritering.

Det, regeringen er optaget af, er, hvordan det i det hele taget bliver bedre at drive virksomhed i Danmark, for bliver det bedre at drive virksomhed i Danmark, er der flere private arbejdspladser. Og det er det, vi synes der er det meget afgørende. Det vil vi meget gerne have input til i de uger, der kommer, for vi synes, det er vigtigt at lytte til: Hvad mener virksomhedsledere? Hvad mener organisationer? Hvad mener de faglige bevægelser? Hvad har de at byde på? For jeg tror, alle er interesseret i, at velstanden og beskæftigelsen styrkes herhjemme.

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Hans Kristian Skibby.

Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 74

Anni Matthiesen (V):

Tak. Vi har en del gange fra Venstres side sagt, at vi synes, at der er brug for en erhvervspakke for at få skabt flere arbejdspladser og for at få skubbet gang i væksten. Vi hørte så nu pludselig fra statsministerens egen mund, at det er vigtigt, at der kommer en pakke. Bedre sent end aldrig, så lad os nu håbe, at det bliver en god løsning, der kommer her til marts.

Vi er så rigtig mange, som man kan høre her i dag, der venter spændt. Jeg kan også sige, at jeg har mødt mange erhvervsfolk, som venter spændt på, hvad pakken kommer til at indeholde. Jeg vil gerne her i dag spørge økonomiministeren: Hvad mener ministeren at pakken bør indeholde?

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest tror jeg, det er helt afgørende at lægge en helhedsbetragtning ind i de vilkår, der er for at drive virksomhed i Danmark. Danmark bliver aldrig et land, der kan konkurrere på en parameter, som gør, at vi ligesom siger, at der er Danmark bedst, det er det, der gør, at alle vil komme til Danmark.

Jeg tror, det er de samlede vilkår, der er afgørende. De samlede vilkår består selvfølgelig af, hvilke skatter man betaler, hvilke afgifter man betaler, hvordan man bliver mødt af myndighederne, om de hjælper en eller sidder med armene over kors og venter på, at man overtræder, hvad ved jeg, cirkulære 355 B, og så stikker én en administrativ bøde, eller om de hjælper én til at opfylde naturlige og selv-

følgelige krav inden for miljø, arbejdsmiljø, eller hvad det kan være; det kan være adgangen til infrastruktur, til digital infrastruktur. Det er altså et samlet billede, som gør, at man siger, at her vil man gerne drive sin virksomhed.

Der er det selvfølgelig også vigtigt, at der i en eller anden forstand er en rød pil, som peger mod Danmark, så man også udefra kan se Danmark. For noget af det, vi diskuterer meget lidt i den danske diskussion om vækst og private arbejdspladser, er jo adgang til kapital. Det er en egentlig barriere for vækst, hvis man ikke som virksomhed kan få en eksportkredit, kan få et nogenlunde lavtforrentet lån til at udvide sin virksomhed, den type af ting. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at man kan få øje på Danmark, så vi får rettet op med hensyn til investeringsbalancen og der bliver trukket flere investeringer til Danmark, fordi det også er med til at skabe den private beskæftigelse, der kan give velstand og fremgang i øvrigt.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anni Matthiesen.

Kl. 13:23

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg kan høre, at det bliver en god pose blandede bolsjer med lidt af hvert, som kan komme erhvervslivet til gavn. Jeg var i mandags på virksomhedsbesøg i min egen kreds hos en håndværkervirksomhed, hvor man jo helt klart sagde, at boligjobordningen havde hjulpet dem, så de hen over sidste år kunne ansætte flere folk, herunder bl.a. flere læringe. Virksomhedsejeren sagde også til mig, at nu var det desværre sådan, at han tydeligt kunne se, at jobbene, som egentlig var kommet på baggrund af boligjobordningen, som altså havde skabt de små opgaver med at udskifte et par vinduer eller en dør, nu fik en ende. Det gjorde så, at han må overveje, hvem der skal fyres.

Ministeren sagde for lidt siden, at det er vigtigt, at man også har fokus på de unge, og at ministeren også gerne vil bruge pengene på, at unge får en uddannelse. Var boligjobordningen ikke bl.a. med til, at også unge fik et job?

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:25

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lige præcis eksemplet her illustrerer jo meget tydeligt problemet ved at privilegere én branche med særlige subsidier, som så er betalt af de andre skatteydere. Og det er jo ikke sikkert, det er de samme skatteydere, som overhovedet får gavn af det. Det, vi er optaget af, er at sørge for, at det samlet set er mere attraktivt at drive virksomhed i Danmark. Jeg ved godt, at Venstres bud er nulvækst i den offentlige sektor og en boligjobordning. Og det er så det. Jeg tror, det er nødvendigt at være noget mere ambitiøs, hvis man vil gøre det attraktivt at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i en dansk sammenhæng.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anni Matthiesen.

Kl. 13:25

Anni Matthiesen (V):

Vi ved jo også udmærket godt, at når man vedtager nogle love her i Folketingssalen, går der lidt tid, inden de kommer til at fungere ude i virkeligheden. Og noget af det, som virksomhedsejeren også fortalte mig i mandags, var, at der nu var skabt de her arbejdspladser, og at

befolkningen ligesom har fundet ud af, hvordan det her virker. Han mente bl.a. også helt klart, at mængden af sort arbejde var blevet væsentlig mindre.

Her til sidst vil jeg godt spørge ind til netop det med sort arbejde. Jeg vil høre, om det ikke også har en interesse for regeringen, at man får det droslet ned, og om ministeren her i dag ikke også godt kan se, at boligjobordningen jo også var med til det.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jo, det kan jeg sådan set godt se, for principielt sker der jo det i forbindelse med boligjobordningen, at man sådan set betaler folk for ikke at få arbejdet gjort sort. Jeg synes, det er sådan en særlig måde at gøre det på, når man siger til folk: Nu gør vi det billigere at få arbejdet gjort hvidt, sådan at du ikke får det gjort sort; og det er jo så de andre skatteydere, der skal betale dig for, at du ikke får det gjort sort. Det er ifølge min bog en særlig måde at afholde folk fra at gøre noget, som faktisk ikke er tilladt, på. Jeg synes, det er vigtigt at få det gjort hvidt, ordentligt og med regning, sådan som det nu engang skal være, uanset hvor man er.

Jeg er også helt sikker på, at virksomhederne er lige så optaget af det. Og derfor er det arbejde, som jo bl.a. SKAT gør, og som også har været gjort under tidligere skatteministre, bl.a. fra fru Anni Matthiesens eget parti, meget vigtigt. Men jeg har den reservation – og det er så hos mig mere en politisk overvejelse – at det at betale folk for ikke at få lavet sort arbejde er en meget særlig måde at bekæmpe det på.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til fru Anni Matthiesen.

Så er det hr. Jacob Jensen som den næste spørger.

Kl. 13:27

Spm. nr. US 75

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Jeg vil, måske ikke så overraskende, blive i samme boldgade, fordi vi jo i Venstre selvfølgelig som de fleste andre er optaget af at sikre, at der kommer vækst og beskæftigelse i det her land. Det ved jeg også at regeringen er optaget af, og derfor har vi selvfølgelig også med tilfredshed noteret os – som en anden sagde før: bedre sent end aldrig – at statsministeren har sagt, at regeringen nu også vil komme på banen med nogle bud på, hvordan vi kan få jobskabelse i Danmark.

Desværre må man så sige, at det først er om 6 uger. Man kan jo få den formodning, at det så er en regering, som mere er en slags diskussionsklub, end det rent faktisk er en regering, som selv har nogle bud på, hvordan man skal lede det her land. Når tingene trækker i den rigtige retning, må vi jo så også sige, at der har vi været med. Vi har øget arbejdsudbuddet i forskellige sammenhænge, vi har sænket skatterne med skattereformen fra sidste år, og når det går i den forkerte retning med øgede afgifter, øgede skatter, NOx-afgift, fjernelse af boligjobordningen, så er det regeringens parlamentariske grundlag, Enhedslisten, der står bag.

Derfor er vi selvfølgelig også fra Venstres side dybt interesseret i at få at vide fra ministeren, ikke nødvendigvis i detaljer, for jeg har forstået, at den gode løsning først kommer om 6 uger – nu er der så 5 uger tilbage – men man må dog alligevel i regeringen trods alt have gjort sig nogle overvejelser om ambitionsniveauet, hvad der skal komme ud af det, den økonomiske ramme, hvilken størrelsesorden

vi taler om og selvfølgelig også, som hr. Claus Hjort Frederiksen var inde på, hvilke finansieringskilder man forventer kan bringes i anvendelse.

Det vil jeg godt spørge ministeren om, og om ministeren ikke her kan løfte lidt af sløret for det, så vi andre måske også kan forberede os på, hvad det er for nogle forhandlinger, vi skal i gang med, for jeg antager, at det bliver med Venstre som et af de centrale partier, idet jeg ikke forventer, at regeringen kan få sit parlamentariske grundlag, Enhedslisten, med til en pakke, som faktisk forbedrer vilkårene for danske virksomheder gennem lavere afgifter og en skattesænkning.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen så er der jo i hvert fald noget, som de nuværende regeringspartier og de daværende regeringspartier har tilfælles, og det er det postulerede motto: bedre sent end aldrig. For regeringen kom jo til, efter at vi i 10 år havde set på, at konkurrenceevnen var blevet ringere og ringere. Derfor sætter jeg meget stor pris på, at Venstre så sprødt og så årvågent nu mener, at det er det absolut mest afgørende at få styrket den private beskæftigelse ved at gøre rammevilkårene for det at drive virksomhed bedre.

Vi sidder jo på ryggen af et tiår, hvor den samlede konkurrenceevne selvfølgelig i form af særdeles store lønstigninger, både privat og offentligt, en stærk valutakurs, men jo også, at der ikke blev gjort noget for at styrke produktiviteten, samlet set har gjort, at vi er i en helt anden situation, end vi var, da Venstre og Konservative overtog regeringsansvaret.

Det synes jeg bare man skal have med, når man hører Venstres angreb og udsagn om, at det er helt utilstadeligt – det må jeg forstå – at regeringen åbner for, at man kan bidrage til de overvejelser om, hvad der vil gøre det mere attraktivt at drive virksomhed i Danmark. Jeg synes, det er meget afgørende også at have den, hvad skal man sige, egentlige politisk holdningsmæssige diskussion om, hvad det egentlig vil sige at være et stærkt, velstående land, hvor så mange borgere som overhovedet muligt oplever det, der for mig også er velfærd, nemlig at have et arbejde – og at det arbejde også kan være privat beskæftigelse, for den diskussion er måske mindst lige så central som diskussionen om, hvorvidt det er skatter eller afgifter eller infrastruktur eller uddannelse, og hvordan de forskellige ting kan kombineres, for det er jo redskaberne, det er midlerne til at indløse det, vi gerne vil, nemlig at det bliver mere attraktivt at skabe virksomhed i Danmark.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Kl. 13:31

Jacob Jensen (V):

Jeg hørte ikke rigtig noget svar, og det ærgrede mig egentlig, for jeg havde oprigtigt forventet, at økonomiministeren ville komme med et – ikke nødvendigvis i detaljer, for det har jeg forstået at man har sat nogle ministre til at tænke nærmere over, formodentlig assisteret af andre gode folk, og de kommer så tilbage om nogle uger. Men man må vel alligevel have givet de ministre et opdrag om, hvad det er, vi har med at gøre. Altså, taler vi 1 mia. kr., eller taler vi 10-20 mia. kr.? Og hvad er det så for nogle kilder, man kan forvente der bliver brugt til at finansiere den her jobskabespakke? For jeg går ud fra, at det er en finansieret jobskabespakke, vi taler om.

Derfor ville jeg bare give ministeren endnu en mulighed for lige at ridse op: Hvad er det for en ambition, regeringen har? Hvad øn-

sker regeringen der skal komme ud af det? Hvad er det for en størrelse økonomiramme, vi taler om? Er der nogle finansieringskilder, som vi allerede nu kan udelukke, eller nogle, som vi kan sige kan være en mulighed, så vi ligesom kan navigere efter det, når vi forhåbentlig skal lave et samarbejde omkring det her?

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det skal måske siges, som de gør i den nye tv-avis til nye seere, som lige er kommet med, at det spørgsmål, som bliver stillet, er stillet af flere af hr. Jacob Jensens kolleger fra Venstre, og det er besvaret i forhold til flere af kollegerne fra Venstre.

Det, der for os er en meget central pointe, er at lade være med at lukke debatten ned og sige, at det ikke kan lade sig gøre, og i stedet for åbne debatten og sige: I stedet for at tænke snævert i din egen branche eller i forhold til din egen interesse, og hvad der lobbymæssigt gør sig bedst der, så giv et bud på, hvad der gør, at man placerer virksomheder i Danmark og får virksomheder til at vokse i Danmark. For det er jo i al sin gribende enkelthed det, der giver flere private arbejdspladser, og det har vi brug for.

Der må jeg sige, at jeg undrer mig over, at det, Venstre har at byde på, er en insisteren på, at boligjobordningen skal genindføres, og at vi skal have nulvækst i den offentlige sektor. Hvis det er Venstres bud på, hvordan der skabes mere privat beskæftigelse i Danmark efter i et tiår at have siddet tilsyneladende fuldstændig paralyseret og set på, at konkurrenceevnen blev forringet, så må jeg sige, at det nok er meget godt, at vi spiller ud om relativt kort tid.

Men samtidig vil jeg fastholde, at det er klogt at lytte til, hvad andre har at bidrage med, fordi det sådan set kan give en indsigt i det, som andre gør, nemlig – i dette tilfælde – på særdeles effektiv vis at drive virksomhed til gavn for Danmark, hvilket jeg i hvert fald ikke er kompetent til.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Kl. 13:33

Jacob Jensen (V):

Altså, jeg har indtil nu troet, at en regering er sat i verden for at regere og lede landet og give nogle bud på det, frem for at diskutere. Men nu må jeg så forstå, at vi har fået en regering, som har sat sig selv i den position, at man er en diskussionsklub, mere end man reelt er en regering. Det må vi så tage til efterretning.

Jeg vil også godt anholde det, som ministeren har sagt tidligere både til mig og nogle kollegaer, nemlig at Venstres bud skulle være en nulvækst i den offentlige sektor og en boligjobordning.

Vi har jo gentagne gange – og det vil jeg godt bede ministeren om at bekræfte – netop peget på behovet for en erhvervsskattepakke, altså at man sænker skatter og afgifter for erhvervslivet. Det gjorde vi i forbindelse med forhandlingerne om skattereformen sidste sommer. Men det blev afvist af regeringen. Vi havde det også med i vores finanslovudspil i efteråret, og det blev igen afvist af regeringen. Da vi så lyttede interesseret til statsministerens nytårstale, var der heller ikke noget om det i den forbindelse.

Nu kommer regeringen så og siger, at den gerne vil lave en afgifts- og skattelettelsespakke eller noget, der minder om det.

Kan jeg ikke få ministeren til at bekræfte, at Venstres bud jo bl.a. også er en afgifts- og skattelettelsespakke til virksomhederne, så de får en forbedret konkurrenceevne?

Vi har sagt det i forbindelse med skattereformen, i forbindelse med finanslovsforhandlingerne og nu igen i forbindelse med det udspil, regeringen kommer med.

Kl. 13:38

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:35

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Jamen jeg skal beklage meget, hvis jeg ikke har været årvågen i forhold til Venstres udspil. Jeg nævner de ting, som jeg synes Venstre har gjort en dyd ud af i den offentlige debat – og vel ret beset også her i dag. Jeg har ikke talt efter, men jeg tror, at ordet boligjobordning er det, der er det fremherskende indtryk. Det virker, som om Venstre er gået lidt væk fra at kræve nulvækst i den offentlige sektor. Det synes jeg sådan set også er med til at kvalificere debatten.

Jeg ser bare anderledes på det, og jeg kan ikke bruge ironien om diskussionsklub eller ledelse til ret meget. Regeringen har meget klart i forlængelse af de ting, vi har gennemført – fjernelse af fedtafgift og sukkerafgift, investeringer i, at flere får en bedre uddannelse, forskning med henblik på mere innovation og fremlæggelse af en national innovationsstrategi – taget det næste skridt, hvor vi siger, at vi ønsker, det skal være mere attraktivt at drive virksomhed i Danmark, for at der kan skabes flere private arbejdspladser.

Vi vil meget gerne diskutere, hvilke midler der fører os derhen. Det er ifølge min bog udtryk for ledelse. Det er det så ikke i Venstre, og vi ser altså forskelligt på det.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til hr. Jacob Jensen.

Den sidste spørger er hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 76

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Det er jo således, at efter at statsministeren her på sit pressemøde tirsdag den 15. januar var fremme med annonceringen af, at der ville komme sådan en vækstpakke, har det skabt en stor interesse ude blandt danske lønmodtagere, blandt virksomhedsledere og blandt virksomhedsejere, i det hele taget ude på arbejdsmarkedet, også blandt dem, som p.t. ikke er på arbejdsmarkedet, men som står som ledige, i forhold til om der *nu* skulle være et håb for fremtiden. Det er jo det, vi gerne vil udfritte ministeren om, nemlig om der nu er et reelt håb for fremtiden, eller om det, som vi også tidligere har været vidner til, bare er noget sniksnak. For det er jo således, at regeringen – hvilket vi har haft fremme flere gange her i dag – siden den tiltrådte i slutningen af 2011, har lagt en lang række ekstra skatter og afgifter på det danske erhvervsliv. Det er jo også det, der har bevirket, at mange arbejdspladser er fosset ud af Danmark, alene til Flensborg er der mange der tager hen for at handle. Det er det, der er skyld i det. Og der skal vi se, om disse to skridt tilbage nu er et reelt skridt frem – måske er det kun et halvt skridt frem, og så er vi nået lige vidt. Så er vi slet ikke nået nogen vegne i forhold til den oprindelige situation.

Regeringen har jo gennemført NO_x-afgiften og reklameafgiften, og man pusler nu med en afgift på lastbilkørsel. Det er alt sammen noget, der vil påvirke erhvervslivet, og som vil gøre varerne i Danmark dyrere.

Så derfor vil jeg også godt komme ind på: Betyder det, at man nu vil droppe reklameafgiften, at man vil droppe NO_x-afgiften, og at man vil droppe mange af de andre afgifter, som er lagt på dansk erhvervsliv?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:38

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Vi har som nævnt et arbejde, hvis mål er ...

Jeg ved godt, at jeg kommer til at tale meget længe. Formand, kan jeg ikke få mere end 2 sekunder? (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Jo). Nu står der nul. (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Der er 2 minutter). Ja, men der står bare nul. (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Der er 2 minutter, uanset hvad der står). O.k., jeg har nemlig lagt mig formandens ord på sinde, og jeg ved godt, at jeg er fuld af ord, og at det godt kan blive meget langt, så derfor holder jeg øje med tiden. (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Det går nok). O.k., det går nok. Tusind tak.

Som jeg har nævnt nogle gange her i spørgetimen, har regeringen sat et arbejde i gang i forlængelse af det, at vi først og fremmest har sikret, at der er en troværdig ramme om dansk økonomi, en troværdig ramme, som jo gør, at vi forhåbentlig til næste år er ude af henstillingen, at vores underskud er over de -3 pct. – noget, man må glæde sig over både som skatteyder i dag og som fremtidig skatteyder, fordi det så betyder, at vi skal låne mindre.

I forlængelse af den troværdighed, der er om dansk økonomi – det er ikke noget med, at der skal fyldes huller op, det handler sådan set om fremtiden – spørger vi: Hvad er det for et land, vi gerne vil være? Vi vil gerne være et land, hvor det er attraktivt at åbne, drive og udvikle private virksomheder, være iværksættere, fordi det giver private arbejdspladser.

Til den overvejelse hører selvfølgelig, hvilke afgifter man betaler, hvilke skatter man betaler, hvilken infrastruktur man har adgang til, og om man kan rekruttere dygtige og kompetente medarbejdere på alle de niveauer, man nu måtte have brug for dem på. Det er et samlet rammevilkår. Og det er det mål, som vi meget gerne vil opnå.

Vi har så nogle helt konkrete udfordringer. Der er selvfølgelig hr. Løkke Rasmussens lastbilafgift; den daværende regering har brugt pengene, og derfor skal vi så finde på en måde at få dem i kassen på. Det er jo nogle af de der sådan mere praktiske ting, der falder ned på ens arbejdsbord.

Jeg synes selvfølgelig, at det havde været bedre, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen havde gennemført sin egen lastbilafgift i stedet for bare at bruge pengene. Men sådan er det jo, den opgave står vi så med i dag, for det skal jo selvfølgelig finansieres, når man har disponeret over det provenu, der skulle have været.

Det, jeg synes er vigtigt, og det, der bliver rigtig interessant i de kommende uger, er selvfølgelig at diskutere: Hvad er det, der, når vi ser fremad, gør, at der bliver skabt arbejdspladser i Danmark, især i den private sektor? For det synes jeg sådan set er noget af det vigtigste. Vi tabte rigtig mange job i den private sektor i forbindelse med krisetilbageslaget. Det er også der, de skal skabes igen.

Det er ikke sådan en teknisk diskussion om NO_x-afgifter eller reklameafgifter, det er en diskussion om, hvordan det samlet set ser ud, når man ser på trykket fra skatter, trykket fra afgifter, adgangen til ressourcer og adgangen til at kunne rekruttere medarbejdere, som har de kompetencer, der skal til.

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:41

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det ikke rigtigt, at det er hr. Lars Løkke Rasmussen, der har brugt pengene, for det er jo den nuværende regering, der i forhold til

2011 har brugt 600 mio. kr. ekstra på udviklingsbistand. Og i inde-værende år vil man ifølge finansloven bruge 286 mio. kr. ekstra til afviste asylansøgere og 347 mio. kr. ekstra til afskaffelse af kontant-hjælpsloftet, og jeg kunne blive ved, jeg har en lang liste her. Og det er jo den nuværende regering, der er kommet med de ekstra udgifter, så det er den nuværende regering, der bruger penge, og ikke den tidligere regering – bare for at det skal stå tilbage som sandheden.

Meget af det, som ministeren taler om, lyder jo rigtigt. Men det er jo noget, der vil få virkning på den lange bane. Jeg er også interesseret i at få noget at vide om, hvad der vil ske på den korte bane. Hvad sker der nu og her for dem, der er arbejdsløse lige nu, eller dem, der er bange for, at deres virksomhed skal lukke lige nu, eller for, at deres job skal forsvinde? Kan vi få et robust svar på det?

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg tror, at det i hvert fald kan blive mindst lige så robust, som hr. Flemming Damgaard Larsens opremsning af det, som regeringen finder er vigtigt. Men det kan jo ikke aflede opmærksomheden fra, at det er hr. Lars Løkke Rasmussens lastbilafgift, det var ham, der fandt på den. Det var en del af regeringens genopretningsplan, dengang man skulle lukke huller, den er bare ikke blevet gjort til virkelighed.

Det er jo det, jeg mener, når jeg siger, at pengene er brugt. For Venstre og Konservative har sammen med Dansk Folkeparti disponeret over dem og sagt, at sådan en afgift skulle man have. Man gjorde sig bare ikke den ulejlighed at finde ud af hvordan, og det falder så tilbage på os andre.

Jeg synes, at det ville klæde den politiske debat, hvis man tog det på sig og sagde: Ja, det er Løkkes lastbilafgift, vi fandt på den, vi brugte pengene, men vi overlod det til nogle andre at gøre det til virkelighed.

Jeg tror, at noget af det, som er afgørende, også nu og her, er bevidstheden om, hvordan det ser ud om 1 år, hvordan det ser ud om 2 år, hvordan det ser ud om 4 år. For det at flytte arbejdspladser og lukke arbejdspladser handler også om, hvad udsigterne er. Er udsigterne lovende, eller er de mørke?

Derfor betyder det også noget for det at fastholde arbejdspladser i Danmark, hvad det er, vi kan gennemføre om ½ år eller om 1 år eller om 2 år. For det er jo det, enhver virksomhedsejer må gøre op med sig selv: Tror jeg på, at jeg kan drive min virksomhed på en rentabel og ordentlig måde og fastholde arbejdspladserne her?

Det er jo i al sin gribende enkelhed den opgave, som vi har sat os for at løse, og som vi synes at Venstre og Folketingets øvrige partier skal bidrage til, nemlig hvordan man gør det attraktivt at drive virksomhed i Danmark, så flere kan få et job i den private sektor.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:43

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu vil jeg igen anholde det, ministeren siger om, at Venstre har brugt nogle penge, for det har vi ikke.

Den kilometerafgift, man nu vil pålægge fra regeringens side, er jo regeringens. Det er regeringen, der pønser på det, det er regeringen, der kæmper for det. Det bevirker kun, at det bliver dyrere at producere i Danmark, at det bliver dyrere at leve i Danmark, at det bliver dyrere for de danske forbrugere, og det vil i særlig grad ramme de danske yderområder, som vi også hele tiden prøver på at ar-

bejde på at gøre noget for kan eksistere, så vi har et helt Danmark. Men det er det, regeringen vil ødelægge med den afgift.

Jeg vil lige bruge de sidste sekunder på at nævne, at ministeren flere gange var inde på, at vi også skal se på infrastrukturen og den digitale infrastruktur. Kan jeg dermed regne med, at vi også vil få en forbedring af vores vejnet i Danmark? Der er mange steder, hvor der er køer. Der er mange, der må stå op i togene, når de skal på arbejde og hjem igen. Og vi har den digitale infrastruktur, som det virkelig halter med ude i yderområderne, ude på de danske småøer.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu har regeringen jo ikke fremlagt noget konkret forslag til, hvordan man kan gennemføre hr. Lars Løkke Rasmussens lastbilafgift, så derfor synes jeg, at vi skal tage debatten, når det bliver fremlagt. Jeg har ikke de samme synske evner som spørgeren til at vide, hvordan det forslag kommer til at se ud. Jeg kan bare konstatere og må fastholde, at det er hr. Lars Løkke Rasmussens lastbilafgift. Det er ham, der har fundet på den. Det var den regering, som han var chef for, der brugte pengene til at lukke huller med. Så i den forstand kan man godt sige, at man ikke har brugt pengene til noget, man gerne ville, man har brugt pengene til at lukke et hul i statskassen. Så langt, så godt.

Jeg tror, at det transportforlig, som hr. Flemming Damgaard Larsen vel også personligt er en del af, betyder, at der bliver investeret lige knap 100 mia. kr. i infrastruktur i Danmark over de næste år frem til 2020. Derfor synes jeg, at det er vigtigt at holde fast i, at vi har en diskussion, som handler om, hvordan vi får de midler på en hensigtsmæssig måde, og det er ikke sikkert, at det er mere asfalt, vi har brug for. Jeg tror, at det er adgangen til infrastruktur og hele den måde, vi tænker det på, der sådan set er det mest afgørende.

Men som sagt er der en åben invitation til Venstre og Folketingets øvrige partier til at være med i debatten, for jeg håber da, at vi kan enes om formålet, nemlig at gøre det mere attraktivt at drive sin virksomhed og dermed skabe beskæftigelse i den private sektor.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Flemming Damgaard Larsen og de øvrige spillere, og tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Der er ikke flere spørgsmål til umiddelbar besvarelse, og derfor er det næste punkt på dagsordenen besvarelse af oversendte spørgsmål. Det er fastsat til kl. 14.00, og derfor vil jeg nu afbryde Folketingets møde i et kvarter. Det genoptages kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:46).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet genoptages.

Det punkt, vi nu går i gang med, er besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene. Der er en række spørgsmål, og jeg skal meddele, at da ministeren for sundhed og forebyggelse er blevet syg, vil spørgsmål nr. 17 på dagsordenen udgå.

Det første spørgsmål er til statsministeren.

Spm. nr. S 900

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Vil statsministeren redegøre for, i hvilket omfang statsministeren, regeringen og centraladministrationen har været involveret i arbejdet med den grønlandske storskalalov, og om loven har været drøftet på møder i regeringen inden lovens vedtagelse i det grønlandske Lands-ting?

Skriftlig begrundelse

I spørgetimen onsdag den 16. januar 2013 fortalte statsministeren, at regeringen ikke har været inddraget i arbejdet med den grønlandske storskalalov. Statsministeren sagde: »Der er her tale om en fejltagelse, som hr. Claus Hjort Frederiksen gør sig skyldig i, som er ret stor, og som jeg simpelthen er nødt til at rette. Han siger, at regeringen har været involveret i den såkaldte storskalalov. Nej, det har regeringen ikke. Hvad angår storskalaloven, er det en lov, der er blevet besluttet i Grønland. Det er en lov, som man har debatteret i Grønland, ud fra mange forskellige vinkler; det er en lov, som har været debatteret i Grønland igennem lang tid, og den har været igennem en stor behandling i Grønland. Så nej: Hverken regeringen eller det danske Folketing har været involveret i denne storskalalov.« Gået på klingen modererede statsministeren dog i 2. runde sit svar og sagde: »Nu roder hr. Claus Hjort Frederiksen igen rundt i tingene. Jeg har ikke givet en garanti for, at vi ikke har set storskalaloven, men jeg blev spurgt om, hvorvidt regeringen har været involveret – eller det blev taget som en selvfølge, at regeringen har været involveret i storskalaloven, og det er ganske enkelt ikke rigtigt. Det er noget, der foregår i Grønland. Det er grønlandske politikere, der har truffet den beslutning, og jeg vil egentlig anmode om, at de diskussioner om løn og arbejdsvilkår, som i øvrigt også er et grønlandsk anliggende, tager man med grønlanderne.« Det betyder altså, at regeringen har været inddraget i arbejdet. Spørgsmålet er derfor, i hvilket omfang regeringen har været med i arbejdet både på ministerplan og i centraladministrationen, inden loven blev vedtaget i Landstinget.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det er sådan, at spørgeren ikke skal oplæse spørgsmålet, bl.a. fordi det muligvis vil fremgå af besvarelsen, hvad spørgsmålet drejer sig om.

Jeg giver derfor ordet til statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for det. Arbejdet i Grønland med storskalaloven, og det er jo det, spørgsmålet vedrører, har stået på længe, faktisk siden den forrige regerings tid, og i sidste uge påstod hr. Claus Hjort Frederiksen så i forbindelse med spørgsmål 69, som jeg besvarede, at regeringen har været med til at udarbejde den grønlandske storskalalov. Der må jeg bare sige, at det har regeringen ikke; regeringen har ikke været med til at udarbejde den grønlandske storskalalov. Indholdet, udformningen og vedtagelsen af den grønlandske storskalalov beror alene på en grønlandsk beslutning om det.

Samtidig vil jeg selvfølgelig gerne sige, at der er en sammenhæng mellem storskalaloven og en kommende dansk lov om anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft i Grønland til storskalaprojekter. Derfor har der været dialog mellem de grønlandske og de danske myndigheder i forbindelse med de grønlandske myndigheders forberedelse af storskalaloven, og selvfølgelig også om anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft i forbindelse med store anlægsprojekter i

Kl. 14:01 Grønland, om, hvorvidt det kunne ske efter de gældende regler i udlændingeloven, eller om det vil nødvendiggøre en lovændring.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:02

Claus Hjort Frederiksen (V):

Tak. Ja, det er rigtigt, at sidste onsdag sagde statsministeren bl.a.:

»Han« – og det er altså mig – »siger, at regeringen har været involveret i den såkaldte storskalalov. Nej, det har regeringen ikke.«

Statsministeren sagde, at der her var tale om en fejltagelse, som jeg gjorde mig skyldig i, som var ret stor, og som jeg simpelt hen var nødt til at rette, nemlig at jeg sagde, at regeringen havde været involveret i den såkaldte storskalalov. »Nej, det har regeringen ikke«, sagde statsministeren.

Men det er jo ikke rigtigt, vil jeg sige til statsministeren.

For hvis man ser på et brev, som justitsministeren har modtaget den 21. august og svaret på den 24. september, vil man se, at justitsministeren i det brev skriver, at Justitsministeriet den 21. august 2012 har modtaget forslag til storskalalov i høring, og brevet slutter med, at Justitsministeriets bemærkninger til det fremsatte lovforslag afgives tillige på vegne af beskæftigelsesministeren. Og af betænkningen over storskalaloven fremgår det, at Justitsministeriet har udarbejdet udkast til lovforslag om udlændinges adgang og opholdstilladelse i anlægsfasen af et storskalaprojekt.

Lad os nu få kortene på bordet. Hvor dybt har regeringen været involveret i det projekt, spørger jeg statsministeren?

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Bare for at få tingene korrekt skal jeg gentage, at det var hr. Claus Hjort Frederiksen, som i sidste uge påstod, at regeringen har været med til at udarbejde den grønlandske storskalalov. Således faldt ordene, som det også er registreret i Folketingstidende. Regeringen har ikke været med til at udarbejde den grønlandske storskalalov. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at indholdet, udformningen og vedtagelsen af den grønlandske storskalalov alene beror på de beslutninger, der er truffet i Grønland.

Jeg vil gerne uddybe håndteringen af sagen for hr. Claus Hjort Frederiksen og i den forbindelse sige, at i forbindelse med landsstyrets færdiggørelse af storskalalovforslaget fremsendte de det i høring den 21. august 2012, og da afgav justitsministeren den 24. september et høringssvar. Høringssvaret blev sendt til Folketinget – det er hr. Claus Hjort Frederiksen sikkert bekendt med – i forbindelse med justitsministerens besvarelse af spørgsmål 373 i Retsudvalget. Og det fremgår heraf, at regeringens generelle politiske stillingtagen til spørgsmål om løn- og ansættelsesvilkår for udenlandsk kraft i forbindelse med storskalaprojekter afventer en endelig politisk stillingtagen i Grønland. Og som det yderligere fremgår af besvarelsen, har Justitsministeriet på embedsmandsniveau afgivet enkelte bemærkninger af mere teknisk karakter til udkastet til storskalaloven, dvs. ikke vedrørende indholdet af storskalaloven. Og de tekniske bemærkninger blev også afgivet den 24. september 2012.

Så igen vil jeg godt sige, at hr. Claus Hjort Frederiksen, der i sidste uge brugte formuleringen om, at regeringen har været med til at udarbejde den grønlandske storskalalov, tog fejl, og det vil egentlig klæde spørgeren at anerkende det i dag.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:06

ler jeg jo ikke om alle de skåltaler, som statsministeren har holdt i sin tid i Fælledparken om den danske model og om angreb på social dumping – og det er jo så en sag for sig, at statsministeren nu lige pludselig ikke synes, at det er nogen stor ting – men jeg må ærlig talt sige, at jeg er noget forbløffet over, at statsministeren ikke går ind og diskuterer de her ting, men bare henholder sig til formalia. Det er jo trods alt en del af det danske rige, vi taler om her.

Kl. 14:06

Men mit ærinde var sådan set også at få statsministeren til at tilkendegive, om statsministeren vil engagere sig i en proces, hvor Danmark og Grønland i fællesskab kan arbejde med udnyttelse af de her råstoffer i stedet for bare betingelsesløst at overgive sig til kineserne.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:10

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg synes ærlig talt, at regeringen tager meget, meget let på denne sag, ja, nærmest arrogant. Det virker også, som om det, at Folketinget udviser interesse for det her spørgsmål, nærmest er en personlig fornærmelse, og det virker for mig helt uforståeligt, at regeringen ikke forsøger at inddrage Danmark og Grønland i en fælles proces.

Det er jo trods alt ikke en ubetydelig sag, vi står med her: Der kan åbnes op for, at 3.000-4.000 underbetalte kinesere kommer til Grønland. Der er geopolitiske bekymringer – kinesisk interesse for det arktiske område er jo ikke en helt banal sag. Og af betænkningen over storskalaloven, der blev afgivet, fremgår det jo, at der var et samråd, hvor dette spørgsmål blev stillet:

Blev der fra regeringens side udtrykt bekymring eller reservationer i forhold til en mulig realisering af storskalaprojekter?

Svaret hertil er nej. Der er hverken fra statsministerens eller udenrigsministerens side blevet udtrykt bekymringer eller reservationer i forhold til en mulig realisering af storskalaprojekter.

Er det ikke et udtryk for arrogance, ja, næsten ansvarsløshed fra landets statsministers side ikke at ville gå ind i drøftelser med folketingsmedlemmerne om en så alvorlig sag og i stedet bare skubbe det til side og sige: Det er grønlændernes egen sag?

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi ønsker – regeringen ønsker, jeg ønsker – selvfølgelig at drøfte de forhold, der vedrører Folketinget, med Folketinget. Så vidt jeg er orienteret, får vi også en forespørgselsdebat om netop det her emne. Det er et emne, som selvfølgelig skal diskuteres grundigt i Danmark.

Men jeg kan ikke lade være med at minde spørgeren om, at vi har en selvstyrelov – en selvstyrelov, som kom til på et tidspunkt, hvor Venstre sad med hovedansvaret i regeringen, en selvstyrelov, som alle Folketingets partier undtagen Dansk Folkeparti valgte at stemme for, en selvstyrelov, som ikke blev skabt på én dag, men som tværtimod var resultatet af et grundigt kommissionsforarbejde, en selvstyrelov, hvoraf det helt tydeligt fremgår, at råstofområdet er et grønlandsk anliggende.

Derfor står vi nu i en situation, hvor grønlænderne har overtaget ansvaret for det område, som er beskrevet i selvstyreloven, og det ville egentlig klæde Danmarks store liberale parti, Venstre, også at anerkende, at man selv har været med til at vedtage selvstyreloven, og at det altså ikke blev ved de flotte skåltaler, men at det nu er blevet til virkelighed på jorden primært i Grønland. Det ville klæde Venstre at anerkende, at når man har sagt A og holdt skåltalerne og trykket på knappen her i Folketingssalen, må man også sige B, når tingene bliver til virkelighed.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:09

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er en ret alvorlig sag, vil jeg sige til statsministeren. Og jeg synes ikke bare, man kan sige, at det er noget, grønlænderne selv bestemmer, når vi ved, hvilke store konsekvenser det kan få. Og nu ta-

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er selvfølgelig med glæde, at man må konstatere, at Venstre nu interesserer sig for social dumping. I de 10 år, de selv sad med regeringsansvaret, var det jo ikke et emne, der som sådan interesserede Venstre så meget. Så det er selvfølgelig en nyskabelse, og det er så konstateret.

Men jeg må igen minde Venstre om, at man selv har stemt for selvstyreloven, og der er det altså ikke nok, at man en eller anden dag trykker på knappen her i Folketinget. Der må man også være parat til at stå ved sine handlinger, og den handling indebærer, at det nu er den grønlandske regering, som har ansvar for råstofområdet. Vi har så ansvaret for nogle andre ting i kongeriget som f.eks. arbejdstilsyn og arbejds- og opholdstilladelse, men det er grønlænderne, som har ansvaret for denne storskalalov.

Derfor må jeg bare gentage, at den danske regering ikke har været med til at udarbejde storskalaloven. Det har grønlænderne, for det er deres ansvarsområde.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til statsministeren og til hr. Claus Hjort Frederiksen.

Det næste oversendte spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren, og det er stillet af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 901

2) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er det ministerens opfattelse, at danske virksomheder ikke bør have fokus på vækst og profit?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo til ministeren. Vi begynder med ministerens svar. Vi har afskaffet oplæsning af spørgsmålet, idet vi går ud fra, at det fremgår af besvarelsen, hvad spørgsmålet handler om. Værsgo til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:12

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Spørgsmålet, som jeg svarer på her, handler om, hvorvidt danske virksomheder har fokus på vækst og profit, og det giver mig jo anledning til at svare, at det er vigtigt at få skabt vækst og nye job. Virksomhederne skal derfor have fokus på vækst, og selvfølgelig må virksomhederne også godt have for øje at tjene penge, da det i reglen er en del af det, der driver en virksomhed frem mod øget produktion og vækst. Men det, som jeg som minister er optaget af, er, hvordan vi får skabt vækst og nye arbejdspladser.

Regeringen arbejder for, at det bliver mere attraktivt at etablere virksomhed i Danmark. Min opgave som erhvervsminister er at skabe gode rammer, gode rammevilkår for virksomhederne, så der er gode produktionsmuligheder i Danmark. Regeringen har allerede fra første dag haft fokus på vækst og jobskabelse. Vi gør og vi har gjort rigtig meget for at skabe flere job. Vi har igangsat en hel række initiativer, som med virksomhedernes hjælp kan få gang i væksten.

Vi har fremrykket offentlige investeringer. De offentlige investeringer er faktisk nu på en helt historisk højde. Vi har åbnet et investeringsvindue for virksomhederne frem til udgangen af 2013, og vi har med udviklingspakken og kreditpakken styrket finansieringsmulighederne for især små og mellemstore virksomheder med mange milliarder kroner. Med skattereformen giver vi i 2013 danskerne et markant løft af deres købekraft.

Samtidig fører vi en troværdig og ansvarlig økonomisk politik, og det er med til at sikre, at udlandet fortsat har tillid til den danske økonomi. Det giver lavere renter og dermed erhvervslivet bedre mulighed for at investere.

Så alt i alt har regeringen ført en offensiv erhvervspolitik. Dagsordenen for at øge væksten og skabe flere arbejdspladser sker på en ansvarlig måde. Men vi er sikkert enige om, at der kan gøres mere.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Kl. 14:14

Jacob Jensen (V):

Jeg skal lige beklage, at jeg ikke var helt klar over den nye procedure, så tak til ministeren for besvarelsen.

Årsagen til mit spørgsmål om, hvorvidt ministeren er af den opfattelse, at danske virksomheder ikke bør fokusere på vækst og profit, er selvfølgelig, som de fleste nok er klar over, nogle af de udtalelser, som ministeren er kommet med for et par dage siden i den omtalte Kjerteminde Avis, efterfølgende Ekstra Bladet og sidst samme dag i TV 2 News. Det er derfor, jeg kerer mig lidt om, at vi har en erhvervs- og vækstminister, som tilsyneladende mener, at virksomhederne skal fokusere på andet end vækst og profit. Det er selvfølgelig lidt interessant. Til gengæld kom der også, kunne jeg forstå, en præcisering fra ministeriet, fordi det var nogle uklare udtalelser.

Jeg skal bare spørge ministeren: Hvori består det uklare i udtalelserne, når ministeren i Kjerteminde Avis indtil flere gange siger, at de borgerlige partier, der støtter erhvervslivet, har en interesse i, at det ikke skal lykkes for den røde regering? Hvad var det, der var uklart i den udtalelse?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:15

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det er noget, jeg er optaget af, og det har jeg også tilkendegivet rigtig mange gange. Man kan i hvert fald sige, at jeg da har fået skabt vækst i selv et helt lille dagblad. Det, der var upræcist, og som er vigtigt for mig at slå fast, og det får jeg så lejlighed til at gøre nu, er, at det er afgørende vigtigt, at vi både har et godt forhold til og et godt samarbejde med erhvervslivet, og det er også vigtigt, at vi i et samarbejde gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at komme ud af krisen. Det er det samarbejde, som jeg synes er afgørende vigtigt. Når vi tager initiativer, er det vigtigt, at det også er initiativer, som erhvervslivet går med i. Og hvis der er noget, som ikke passer, og hvis der er dele, som ikke understøtter hinanden, skal vi selvfølgelig vide det.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Kl. 14:16

Jacob Jensen (V):

Men en anden del af den udtalelse, der kom den pågældende dag, gik jo netop specifikt på, hvordan virksomhederne ifølge ministeren skal fokusere. Ministeren siger bl.a., at virksomhedsejeren f.eks. ikke skal have som mål, at virksomheden skal have en stor vækst med det formål, at en kapitalfond skal kunne få øje på den. Det mener ministeren så øjensynligt ikke er det, som en virksomhedsejer skal have fokus på. Virksomhedsejerens virksomhed skal altså ikke vækste, så man kan få øje på den fra kapitalfondenes side.

Var det også en uklar udtalelse, eller skal jeg forstå det sådan, at ministeren rent faktisk mener, at det er o.k., at virksomhedsejere faktisk har fokus på vækst i deres virksomheder?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:16

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Altså, jeg mener da, at det er helt afgørende, at man som virksomhedsejer, som iværksætter i små eller mellemstore virksomheder selvfølgelig har en interesse i at vækste. Jeg appellerer bare til, at man også tager det ansvar på sig, som drejer sig om at være en del af samfundet. Og selvfølgelig skal man også have en interesse i det, som vi alle sammen er interesserede i, nemlig at bibeholde danske produktionsarbejdspladser.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Kl. 14:17

Jacob Jensen (V):

Hvordan skal jeg så forstå det svar? For det, som ministeren var citeret for at sige, var, at hun mente, at virksomhedsejeren ikke burde have fokus på vækst. Og nu kan jeg så forstå, at ministeren siger, at det ikke er et enten-eller. Er det så det her sidste udsagn, der udtrykker regeringens og ministerens opfattelse, altså at virksomhederne ikke kun skal have fokus på vækst og profit, men også have fokus på nogle andre ting?

Jeg var måske i den forvildelse at tro, at en virksomhedsejers formål netop var at sikre de bedst mulige betingelser for sin virksomhed og dermed også sikre, at der er profit på bundlinjen. Og hvordan man så i øvrigt agerer inden for lovens rammer, ja, der må det jo så være op til virksomhedsejeren at vurdere, hvad der er bedst for virksomheden og dens ejere, hvis der er flere end en. Så derfor vil jeg bare bede om, at ministeren lige konkretiserer, hvad det præcis er, ministeren egentlig mener er det vigtige. Og hvorfor skal ministeren i øvrigt blande sig i, hvordan en virksomhedsejer fokuserer. Det troede jeg egentlig virksomhedsejeren selv var bedst til.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:18

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Nu er der flere spørgsmål i hr. Jacob Jensens sidste spørgsmål her. Jeg har nu mange gange sagt, at det var upræcise udtalelser. Det tror jeg ikke jeg behøver at sige mere nu. Det, der er vigtigt for mig, er,

at danske virksomheder skal have mulighed for både at skabe vækst, klog vækst, og det, vi alle sammen er interesseret i, er at skabe danske job, som også er her, og som er produktionsarbejdspladser m.m. her. Så det, der er min melding og egentlig også, tror jeg, vores fælles bestræbelse, er, at vi har rammevilkår, som gør det muligt at have danske virksomheder, som også har de vilkår, der skal til for at fastholdes, så de kan udvikle sig her på det danske marked. Vi har i regeringen taget mange initiativer, og jeg er også fuldt ud overbevist om, at der er behov for at gøre mere. Det, vi bl.a. har gjort her med det sidste udspil fra sidste uge, er at se på, hvordan vi simpelt hen får skabt nogle flere job. Det synes jeg er væsentlige skridt, som jeg selvfølgelig også håber at hr. Jacob Jensen vil tage positivt imod, sådan at vi kan få gjort det, vi har brug for, nemlig skabe arbejdspladser i Danmark.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Jacob Jensen.

Den næste, der har sendt et spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren, er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 903

3) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Hvilke fynske virksomheder eller organisationer mener ministeren har modarbejdet regeringen?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren kan svare.

Kl. 14:19

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Til hr. Erling Bonnesen, som spørger, om der er fynske virksomheder eller organisationer, som mener, at ministeren har modarbejdet regeringen, vil jeg sige, at jeg jo sådan set er erhvervs- og vækstminister for hele Danmark. Så det, jeg har brug for at sige her, og som jeg er rigtig glad for at få lejlighed til her, er, at mit ønske er, at alle i fællesskabet arbejder for, at vi kan få skabt mere vækst, og at vi kan få skabt flere arbejdspladser. Jeg har netop været på besøg i en række fynske erhvervsforeninger – jeg mødtes med flere af dem i sidste uge – og har talt med fynske virksomheder og ved, hvad de gør for at kunne skubbe væksten i gang.

Som jeg flere gange har slået fast, har regeringen og jeg et udmærket samarbejde med erhvervslivet. Jeg kommer netop fra en konference i Dansk Industri, hvor vi også drøftede nogle af de her ting. Så det er helt afgørende, at vi har et samarbejde bredt her og også med erhvervslivet, når vi skal have gang i væksten.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:20

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Når jeg spørger, er det jo, fordi ministeren gav et interview, og det er fint nok, til Kjerteminde Avis i sidste uge, og det fremgår af artiklen, at ministeren giver udtryk for, at krisen skulle være oppustet, og at det skulle være erhvervslivet, der modarbejder eller ikke har en interesse i, at tingene lykkes. Det synes vi jo var et noget underligt interview, og derfor er det meget naturligt for os at spørge ind til tingene. Så man kan jo spørge, hvad ministeren egentlig reelt havde i tankerne, når ministeren nu så efterfølgende prøver at dreje tankerne lidt et andet sted hen, for det må der være en bag-

grund for. Når det ikke alene bliver sagt til Kjerteminde Avis, er det jo meget naturligt at spørge ind til det fynske.

Det bliver efterfølgende forsvaret med, at det var noget upræcist, og det bliver gentaget. Så er det, man kan sige, at det kan være, at det, der også var i tankerne, var, at ministerens egen regering måske sådan havde lidt i en frustration, fordi det nu er konstateret også af ministerens egen regering, at vi er gået fra en situation i VK-regeringens tid, hvor vi havde positiv vækst, til nu, hvor det er fastslået, at vi har minusvækst med den nye regering. Så man kan jo konstatere, at de initiativer, som ministerens egen regering har sat i væk, indtil nu ikke har virket, men tværtimod har slået fejl, for vi er gået over i minusvækst. Så er det helt reelt en frustration, som ministeren giver udtryk for nu og så at sige prøver at svømme baglæns på?

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:22

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg tror lige, vi skal slå fast her, at de folk, som i dag står i en svær økonomisk situation og eventuelt har mistet deres job, ikke er så optaget af, om det var den ene eller den anden, som var skyld i, at væksten herhjemme stoppede; de er optaget af at få et job. Da krisen startede i 2008, var vi jo sådan set også enige om, at der også var andre forhold i Europa, som betød, at økonomien blev presset.

Så det, jeg har brug for at sige – og det giver det her spørgsmål mig anledning til – er, at vi jo faktisk har et afbalanceret syn på krisen, både på de store udfordringer, som vi står over for, og også på de dele af dansk økonomi, som går godt. Faktisk går vores eksport ganske udmærket. Men vi må fra politisk side hverken tale krisen op eller ned. Forventningen er jo, at vi i stedet kommer med konkrete initiativer og udspil, som svarer til den aktuelle situation.

Så er der i sagens natur forskellige meldinger om, præcis hvordan krisen tager sig ud. Jeg mener, det er vigtigt at have et afbalanceret syn på det, sådan at vi både fokuserer på de store udfordringer, vi står over for, og at vi også sørger for, at de gode tegn, der faktisk er på, at der er en bedring, også bliver omtalt.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 14:23

Erling Bonnesen (V):

Fakta er – og det kommer jo fra ministerens egen regering – at vi nu er i minusvækst. Og så siger erhvervsministeren, at krisen er oppustet. Det er jo da lidt af et problem. Så spørger ministeren, hvordan vi så kan løse det, og siger, at det er erhvervslivet, der modarbejder og ikke vil trække med. Det er da en lidt underlig facon, og derfor er det vel ikke så mærkeligt, at vi stiller spørgsmål til, hvordan ministeren prøver at håndtere tingene, for det er jo ministerens pligt at komme med nogle initiativer, for at vi kan komme videre.

Vi har masser af initiativer i Venstre, og dem har vi også spillet ud med i forskellige debatindlæg. Det tillader tiden ikke at jeg rede-gør for nu, men jeg vil da gerne prøve at komme lidt mere rundt om spørgsmålet, så ministeren kan få redegjort for sine synspunkter – det, som hun så reelt giver udtryk for.

Så er det ikke lidt af et problem, at vi har en regering, som selv konstaterer, at dens egen politik faktisk har slået fejl. Man er gået fra plusvækst til minusvækst, og så siger man, at krisen er oppustet. Det er da ikke en måde at løse det på. Var det ikke bedre at tage fat på nogle reelle reformer og sige, at regeringen skal løse de opgaver, der ligger på regeringens bord, f.eks. ved hjælp af en kontanthjælpsreform og ved at få skabt nogle flere arbejdspladser, også ved f.eks. at

genindføre håndværkerfradraget? Var de to ting ikke noget, man skulle prøve at se på i stedet for at give udtryk for frustration, som ministeren gør? Er det ikke lidt af et problem?

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:24

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Vi når langt omkring, og det er også derfor, det er godt, at vi har den her spørgetid, så vi kan nå at få rundet tingene.

Jeg glæder mig meget til at se nogle af de udspil, som Venstre vil komme med, for jeg er stadig væk overbevist om, at vi skal arbejde sammen for at løse nogle af de her problemer.

Jeg vil lige nævne – for det har jeg jo anledning til nu – nogle af de initiativer, vi har taget i regeringen, og som jeg på mit ministerområde har arbejdet med. Det drejer sig jo bl.a. om de her otte vækstteam, som regeringen har nedsat. Der er lagt stor vægt på, at arbejdet med de otte vækstteam sker i tæt dialog med erhvervslivet, og det er også det, vi kan se at der sker, og det, vores planer bliver udmøntet ved.

Et andet eksempel er regeringens nedsættelse af Virksomhedsforum for enklere regler. Virksomhedsforum udpeger områder, hvor virksomheder oplever de største byrder, og kommer med forslag til forenklinger. Forenklinger kan jo f.eks. være regler, der bliver ændret, nye processer eller kortere sagsbehandlingstider. Regeringen har modtaget 40 forslag til administrative lettelser fra Virksomhedsforum, og vi er i gang – vi har faktisk allerede eksekveret 85 pct., som er gennemført helt eller delvis.

Så vi arbejder hårdt på det her. Noget af det, vi jo også har gjort, er, at vi har fjernet fedtafgift og sukkerafgift og genindført § 33 A, så vi er faktisk meget lydhøre. Og det, der står øverst – og det kommer jeg til at sige hundrede gange i dag, tror jeg – er, at vi skal have skabt job, og vi skal have skabt en varig vækst herhjemme.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen for sidste spørgsmål.

Kl. 14:26

Erling Bonnesen (V):

At vi skal skabe job, er vi fuldstændig enige om. Det tror jeg står på alle partiers dagsorden. Så hører vi også nu regeringen sætte en overskrift om vækstteam – jamen det lyder jo egentlig meget godt sådan i overskriftsform. Når man så spørger konkret ind til, hvad der står under overskriften – hvad giver det f.eks. af nye arbejdspladser, hvad giver det af mere vækst? – så får vi ikke noget svar.

Senest i forgårs spurgte jeg om det. Hvad har regeringen selv indregnet f.eks. i finansloven? Hvad ligger der af beregninger i Finansministeriet om vækstteam? Hvad forventer man det vil give af nye job? Vil der være slagteriarbejdere, der er blevet fyret, som f.eks. igen kan få deres job? Vil der være flere fiskere, der kan få lov til at fange de fisk, der skal til? Vil der være flere gartnere, der kan komme til at producere og sælge varer, fordi konkurrenceevnen måske bliver forbedret?

Hvad er svaret fra regeringen? Nul! Man har ikke indregnet noget, man tør ikke at indregne positive virkninger af det, for man tror ikke rigtig på det. Man tror ikke på sine egne planer, og det er da et problem. Så er det vel derfor, at man havner i den situation, når ministeren giver et interview – og det er jo fint, at en minister giver et interview – at man kommer til at sige, at krisen er oppustet. Og så i den situation, hvor det er minus 0,4 ...

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren!

Kl. 14:27

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg kan ikke lige høre, om det mest er en kommentar, eller om det er et spørgsmål. Nu drejer jeg det over til at være et spørgsmål. Der bliver spurgt om, hvor mange job det her giver, og det er fuldstændig rigtigt, at vi ikke går ud og siger, at det her giver så og så mange job, men vi går ud og lægger nogle spor ud, for at vi faktisk kan få øje på, hvor væksten kan ske.

Ud over det her arbejde med de otte vækstteam, som jeg har fortalt om, og hvilket der heldigvis også her er blevet lyttet til med interesse fra hr. Erling Bonnesens side, har regeringen igangsat en række andre initiativer, og det skulle også gerne bidrage til at få gang i væksten. Vi har bl.a. fremrykket offentlige investeringer og åbnet et investeringsvindue for virksomhederne, som vil være der frem til udgangen af 2013. Så har vi af flere omgange styrket finansieringsmulighederne for især små og mellemstore virksomheder, og regeringen har lanceret en vækstmarkedsstrategi, som skal styrke danske erhverv på de nye vækstmarkeder, herunder BRIK-landene.

Så vi har som regering taget mange initiativer. Det, det handler om, er, hvordan vi får dem i spil, og hvordan vi så sikrer – det gør jeg jo bl.a. ved at tage rundt og besøge virksomheder og i andre fora – at de indsætter, som vi gør, også giver mening derude, hvor de skal modtages, så vi kan få dem omsat i nogle job.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så sluttede spørgsmålet.

Næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 910

4) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan mener ministeren, at en virksomhed bedst bidrager til vækst i samfundet, hvis det ikke er ved at skabe overskud til virksomheden?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:29

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Spørgsmålet handler om, hvordan virksomheder bedst bidrager til vækst i samfundet.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at jeg lægger vægt på, at vi har et meget tæt samarbejde med erhvervslivet, og at det er altafgørende for, at Danmark kommer tilbage på vækstsporet. Det er vigtigt at få skabt vækst – gerne klog vækst – og nye job, og virksomhederne skal derfor have fokus på vækst.

Selvfolgelig må virksomhederne også godt have for øje at tjene penge. Det siger sig selv, for det er i reglen det, der driver en virksomhed frem mod øget produktion og vækst.

Men det, som jeg som minister er optaget af, er, at vi får skabt vækst og nye arbejdspladser i Danmark. Og en af de vigtigste opgaver her og nu er at skabe arbejdspladser, så vi får gang i investeringer i virksomhederne. De offentlige investeringer er historisk høje, og det er med til holde hånden under beskæftigelsen. Virksomhederne er mere tilbageholdende med at investere, og det skyldes bl.a. den usikkerhed og utryghed, som krisen skaber.

Det er en forudsætning for den fremadrettede vækst og jobskabelse, at virksomhederne kommer til at investere mere. Regeringen har iværksat en række initiativer, som er nævnt her, og det skal gerne gøre det attraktivt at foretage investeringer i Danmark.

Bl.a. har regeringen åbnet et investeringsvindue frem til udgangen af 2013. Regeringen har gennem udviklingspakken og kreditpakken styrket især de små- og mellemstore virksomheders finansieringsmuligheder, og på baggrund af arbejdet i regeringens vækstteam vil regeringen fremlægge vækstplaner, som vil forbedre rammevilkårene for erhvervslivet.

Det vil sammen med kommende initiativer, som vi arbejder med, gøre det mere attraktivt for virksomhederne at investere i Danmark.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at ministeren – sådan i en bibemærkning – fik sagt, at det er o.k., at virksomhederne tjener penge. Det synes jeg da er en erkendelse, som jo ligger milevidt fra de udtalelser, som erhvervs- og vækstministeren kom med i Kjerteminde Avis, og lad mig bare gentage, hvad erhvervs- og vækstministeren sagde:

»I mine øjne er det i høj grad et politisk spørgsmål. Hvis vi alle så på fællesskabets interesser i stedet for den enkelte virksomhed eller den enkelte person, ville meget være anderledes. Hvis virksomhedsejeren f.eks. ikke har som mål, at hans virksomhed skal være så stor i vækst med det mål, at en kapitalfond skal få øje på den.«

Jeg kan jo forstå, at det var uklart, og derfor vil jeg gerne vide, om ministeren så tager afstand fra det citat, og siger, at det var uklart og ikke berettiget at kritisere, at en virksomhed skaber vækst, overskud og får nogen til at synes, at det måske var en interessant virksomhed at investere i. Jeg skal bare høre: Når ministeren efterfølger har sagt, at udtalelsen var klar, gælder det så specifikt udtalelsen om, at det er et problem, hvis en virksomhedsejer har til formål at skabe vækst, overskud og eventuelt gøre virksomheden interessant for en køber? Mener erhvervs- og vækstministeren ikke længere det, som hun sagde til Kjerteminde Avis den 16. januar? Altså, var det uklart? Eller hvordan skal vi forstå de meget forskellige meldinger fra erhvervs- og vækstministeren?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:32

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det er ikke så mange forskellige meldinger, der kommer, og nu har jeg jo muligheden for at præcisere det: Selvfølgelig skal det være muligt at have vækst i en virksomhed; det er jo sådan set det, mange af vores initiativer går på fra ministeriets og regeringens side. Det, som har bekymret eller frustreret mig, er spørgsmålet: Hvordan sikrer vi så, at virksomheder, der vokster, gør det i Danmark, sådan at vi har danske arbejdspladser? Så når mine udtalelser kommer til at stå i vejen for den vigtige drøftelse, vi faktisk skal have, synes jeg selvfølgelig, det er ærgerligt. Så det er jo godt, at vi kan tage drøftelsen nu.

Det spørgsmål, som jeg synes er væsentligt, er: Hvordan skaber vi vækst og arbejdspladser i Danmark? Og det spørgsmål kan vi stille til hinanden, indtil vi får et brugbart svar på det og faktisk ser, at væksten og jobskabelsen stiger. Og derfor er det også vigtigt at vide, hvad der skal til for at øge investeringerne i virksomhederne. Det er en fælles opgave for regeringen og erhvervslivet, og oppositionen er selvfølgelig også velkommen til at spille med.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Det jo svært at være uenig i, at vækst er vigtigt, men jeg må sige, at jeg bliver bekymret, når landets erhvervs- og vækstminister ikke anerkender den grundlæggende forudsætning for, at der skabes arbejdspladser i Danmark og for, at det er attraktivt at gøre det.

Hvad er det, der driver virksomhederne? Det er da udsigten til at kunne tjene nogle penge. Og det er jo derfor, man bliver bekymret, når erhvervs- og vækstministeren siger, at de borgerlige partier og deres støtter i erhvervslivet har en interesse i, at det ikke lykkes for den røde regering. Altså, det synes jeg er en udtalelse, som vidner om en grundlæggende mangel på forståelse af, hvad det er, der foregår i erhvervslivet. Man siger, at der er nogen, der har en interesse i at modarbejde regeringen, og så går det nok ud over deres virksomhed; det skaber ikke vækst og beskæftigelse, og det koster nok også på profitten, kan vi forstå. Og det skulle man åbenbart gøre, fordi det er vigtigt at genere regeringen.

Jeg synes, det er stærkt bekymrende, at erhvervs- og vækstministeren mener, at der er nogle, der sætter det at angribe regeringen højere end at drive deres virksomhed, tjene nogle penge og skabe noget vækst i det her land. Jeg vil gerne høre, hvor det upræcise var i det.

Kl. 14:34

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg har lige præcis sagt, at det er vigtigt, at vi får skabt vækst i Danmark, at vi får skabt arbejdspladser i Danmark. Det, der bekymrer mig, er, at for mange af vores produktionsvirksomheder rykker ud, hvis ikke det er muligt at have investeringer i virksomheder i Danmark. Og uanset hvem af os der så sidder i regering, tror jeg, vi kan blive enige om, at vi har en grundlæggende præmis, der handler om, at der skal være arbejdspladser i Danmark – også gerne produktionsarbejdspladser.

Derfor er det jo vigtigt, at de rammevilkår, som vi skaber for erhvervslivet, også bliver skabt i en dialog. Men det er selvfølgelig også mit mål, at arbejdspladserne bliver og udvikler sig i Danmark. Regeringen og erhvervslivet samarbejder om at skabe gunstige rammer, men det tager tid; der er jo også en krise, som har været ganske hård.

Det kræver tillid til os og til vores måde at lave politik på, at virksomhederne også investerer de midler, de har til det. Så jeg håber, at også oppositionen vil bidrage til at løfte opgaven. Og jeg hører i hvert fald det her, som om der er vilje til og interesse for, at der sker vækst og jobskabelse.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er bestemt en positiv tilkendegivelse, hvad angår det sidste. Nu var der noget fra Kjerteminde Avis, der var noget i Ekstra Bladet – og der var også en udtalelse til TV 2 News:

Jamen jeg kan jo heller ikke sige andet, end at der tilsyneladende er en rigtig stor modbevægelse til, at det skal lykkes os at komme igennem rigtig mange gode investeringer og initiativer.

Sådan sagde erhvervs- og vækstministeren.

Det står jo igen lidt uklart, hvad det er, der er blevet præciseret, og hvad der ikke er. Det har vi lidt til gode at få at vide, men når erhvervsministeren så samtidig siger, at det afgørende er, at rammebetingelserne er gode, så tror jeg da, at vi er ved at nærme os sagens

kerne. Men mener erhvervs- og vækstministeren så, at den skatte- og afgiftspolitik, som regeringen har ført, har været fremmende for virksomhedernes konkurrenceevne, når man tænker på femdoblingen af NO_x-afgiften, når man tænker på, hvilke skatter og afgifter regeringen har hældt ud over dansk erhvervsliv? Mener erhvervs- og vækstministeren, at det har været fremmende? Er det, at man øger skatterne på erhvervslivet, med til at fremme investering og jobskabelse i Danmark, eller er det med til at gøre det mere attraktivt for nogle at kigge ud over Danmarks grænser?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:37

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Nu er det lige før, at jeg får brug for at sige, at det her jo er en opgave, vi skal være sammen om. Vi har faktisk i regeringen indledningsvis i det første år fjernet fedtafgift og sukkerafgift og genindført § 33 A. Vi har fjernet iværksætterskatten, vi har taget en del initiativer med hensyn til finansiering, kreditmuligheder. Det gør vi faktisk, fordi det er nogle af de ting, vi har hørt fra erhvervslivet de synes har været tunge de sidste 10 år. Så stadig væk tror jeg, at vi skal spare de danske borgere for at høre vores drillerier her. Jeg tror, at de er optaget af, om man vil være med til at skabe nogle job eller ej. Det vil vi meget gerne.

Derfor er jeg meget interesseret i at vide, om de initiativer, vi tager, faktisk er det, der er gode svar på det, der er virksomhedernes behov. Derfor hilser jeg selvfølgelig også velkommen – som i dag, hvor jeg har været ude ved Dansk Industri – at høre fra små og mellemstore virksomheder, hvad deres behov er. Vi er lydhøre, men vi har selvfølgelig også et ansvar for, at hver gang der er en afgift, vi tager væk, så er der også en finansiering, og det er jo et ansvar, som vi også tager på os i en svær økonomisk tid. Men vi har interesse i at løfte den her opgave, også meget gerne sammen med erhvervslivet. Jeg synes, at vi har taget gode initiativer til det.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 911

5) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Vil ministeren på baggrund af ministerens udtalelser til Kjerteminde Avis komme med eksempler, som kan understøtte ministerens påstand om, at danske virksomheder modarbejder regeringens vækstinitiativer?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg vil gøre opmærksom på, at jo bedre man er til at afslutte inden for de minutter, man har fået tildelt, jo større er chancen for, at de sidste også får lov til at spørge, for ministeren har jo en ramme på 1 time. (Hans Kristian Skibby (DF): Var det så en hentydning til mig, eller var det til min forgænger?). (Munterhed).

Kl. 14:39

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Spørgsmålet går på Kjerteminde Avis. Det tror jeg ikke er den helt store overraskelse for nogen.

Det, som jeg vil bruge det her svar til, er egentlig at tale om: Hvad er det for vækstinitiativer, regeringen så faktisk har taget? Jeg

har allerede flere gange nu tilkendegivet, at mit ordvalg var upræcist, og at mine udtalelser ikke havde sigte på erhvervslivet, og så er den, tror jeg, simpelt hen ikke længere. Jeg tror ikke, at jeg behøver at sige det mere.

Men til hr. Hans Kristian Skibby vil jeg sige, at det jo giver mig lejlighed til at komme videre i forhold til de her eksempler. Jeg vil gerne understrege, at regeringen og jeg som erhvervs- og vækstminister har et godt og konstruktivt samarbejde med danske virksomheder og erhvervslivet i øvrigt. Regeringen prioriterer den tætte kontakt med erhvervslivet. Virksomhederne drives inden for de rammevilkår, som regeringen fastsætter, og derfor udgør samarbejde og dialog med erhvervslivet en meget vigtig brik for at få Danmark tilbage på vækstsporet.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne kvittere for svaret, selv om det var lige så tyndt som en lys øl, kan man sige. Men det ændrer jo ikke ved de udtalelser, som erhvervsministeren er kommet med. Nu ved jeg godt, at vi har en kvindelig erhvervsminister, men derfor kan man da godt vise sig som et mandfolk, og det er bl.a. ved at sige: O.k., jeg har bøffet i det, det her tager jeg simpelt hen i mig igen, jeg æder stråhatten, om man så må sige. Men det har ministeren jo ikke valgt at gøre.

Ministeren har valgt at komme med en præcisering og sige, at noget af det er blevet fortolket forkert, og at det beklager hun. Jeg synes jo ikke, der er så meget at fejlfortolke, hvis man kigger på de udtalelser, der er kommet, altså rene citater. Erhvervsministeren er citeret for at sige:

»Jeg kan ikke sige andet end, at der tilsyneladende er en stor modbevægelse til, at det ikke skal lykkes for os at komme igennem med rigtig mange af de gode investeringer og initiativer, vi har lavet.«

Der synes jeg jo virkelig, at erhvervsministeren er på glatis. Så må man da i det mindste kunne komme med nogle eksempler på, hvad det er for nogle virksomhedsledere, som har givet anledning til den her bekymring hos erhvervsministeren, og som har foranlediget den her ret skarpe kritik af, hvordan erhvervslederne i Danmark agerer over for de vækstinitiativer, der er kommet fra regeringen. Vi anerkender jo, at der er kommet vækstinitiativer, men vi anerkender også, at de ikke har hjulpet. Og det er så dér, hvor ministeren vælger at sige: Vi synes, at vi bliver modarbejdet af erhvervslivets ledere, fordi de ønsker, at vi skal gå vintervejen med vores regering og vores rygsække.

Der synes jeg jo, at ministeren må komme med nogle eksempler på, hvad det er for nogle virksomhedsledere, som har sagt det her og talt imod erhvervsministeren i den her sag, uden at der har været god grund til det. Det vil jeg selvfølgelig gerne have ministeren til at belyse.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:42

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Altså, hvorvidt jeg nu er et mandfolk eller ej, vil jeg selvfølgelig lade andre om at afgøre. Jeg vil selvfølgelig håbe, at jeg gennem mit arbejde som erhvervs- og vækstminister også viser mig som i hvert fald handlekraftig. Om det så tilhører mænd eller kvinder at være det, skal jeg sådan set ikke gøre mig klog på.

Det vigtigste for mig er som sagt, at vi får fokuseret på, hvordan vi får skabt klog vækst og gode job her i Danmark. Jeg oplever fra erhvervslivet på Fyn, som jo er det, jeg sådan i hvert fald lige umiddelbart kender bedst, at de faktisk gør, hvad de kan for at løfte den opgave sammen med os.

Kl. 14:45

Jeg har forklaret, at mine udtalelser var uklare, at ordvalget var forkert, og derfor er der i sagens natur ingen eksempler at hive frem her. Men de eksempler, jeg kan nævne, er jo på virksomheder, som faktisk siger: Ja, vi kunne egentlig godt flytte vores produktion ud, men vi oplever også at have et ansvar for, at der er danske arbejdere, som kan få deres arbejdsplads i Danmark.

Det var lidt kluntet sagt, men den debat, jeg gerne ville have, var om: Hvordan skaffer vi, og hvordan skaber vi i samarbejde med erhvervslivet de rammevilkår, der gør, at det bliver attraktivt også at have produktionsarbejdspladser i Danmark?

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Heldigvis brugte jeg ikke ordet kluntet, det gjorde erhvervsministeren selv, men nok om det. Jeg synes jo bare, det er interessant, at når man kommer med nogle postulater – om man er folkevalgt folketingsmedlem eller man er blevet minister efterfølgende – så må man jo også kunne stå på mål med nogle eksempler på det, man siger.

Når man kommer med en påstand om det og det, må man jo også kunne komme med nogle eksempler på, hvem det er, der har udtalt sig. Er det direktøren i Dansk Industri, eller er det direktøren for Grundfos? Altså, hvem er det, der har gjort det? Er det i forbindelse med nogle seminarer, som erhvervsministeren har været på, at man er blevet hakket på af nogle konkrete erhvervsledere?

Jeg synes i det mindste, at man burde kunne komme med nogle eksempler på det frem for at mistænkeliggøre hele det danske erhvervsliv. For jeg har faktisk indtryk af – de steder, hvor jeg færdes – at man faktisk ønsker, at der sker vækst i Danmark, og at der også bliver en sikring af de danske produktionsjob i Danmark fremover, og man ikke bare automatisk siger: Produktionsjob er noget, der hører til i lavtlønslande. Der tror vi faktisk på, at man også i Danmark kan gøre en forskel.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:44

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg tænker: Hvordan skal jeg blive ved med at variere svaret? Jeg kan sige, at jeg håber, at vi har en fælles dagsorden, som handler om, at vi simpelt hen får skabt nogle vilkår for de virksomheder, som vi kerer os meget om – det gør vi jo, uanset om vi så kommer fra det ene eller det andet parti – og at vi egentlig også bruger vores lydhørhed til at forstå og høre, hvad det er, virksomhederne ønsker.

Det, som jeg har lyttet mig til og egentlig også handlet på, er, at man ønsker en sikkerhed for finansiering. Derfor har vi skabt de her muligheder med kreditpakker osv. Man ønsker et tættere samarbejde, også på tværs, altså muligheder for at arbejde med både produktion, forskning, innovation osv. Til det har vi vores vækstteam. Og så er der en stor interesse for at arbejde med eksport, hvor vi også nu har taget nogle initiativer i forhold til at få finansieret det.

Så jeg synes, at vi er kommet et stykke vej, og håber selvfølgelig også, at dialogen fortsætter – med erhvervslivet og også hr. Hans Kristian Skibby – sådan at vi kan sikre os, at vi kommer godt ud af krisen og får skabt nogle job.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Men jeg synes jo stadig væk, at erhvervsministeren også må stå på mål for de udtalelser, hun er kommet med. Med hensyn til at de skulle have været lidt upræcise, vil jeg sige, at jeg synes, at de har været fuldstændig forføjede. Altså, eksempelvis har erhvervsministeren jo talt om, at der er nogle virksomheder, som tænker for meget på vækst, fordi det øger risikoen for, at virksomhederne vil blive små lækkerbiskener for udenlandske kapitalfonde.

Så synes jeg jo bare, det er underligt, vi har en minister, der både er erhvervs- og vækstminister, som taler imod vækst i Kjørteminde Avis, altså ikke imod vækst på selve avisen – de skal nok klare sig – men imod vækst i Danmark og på de danske arbejdspladser.

For der er jo ikke noget forkert i, at en dansk virksomhed bliver til en lækkerbisk. Det synes jeg da faktisk er et sundhedstegn. Det er da et tegn på, at virksomheden udvikler sig positivt, at den er attraktiv, og at den har et godt potentiale til at blive endnu større.

Det er også derfor, at vi i Dansk Folkeparti understøtter alle de vækstinitiativer, der har været. Jeg anerkender jo også, at regeringen har prøvet med både akutpakker, kickstart og alt muligt andet. Men der er bare nogle af tingene, som desværre ikke er lykkedes særlig godt, og der er vi selvfølgelig kede af, at ministeren så vælger at bruge den lejlighed til at kritisere og mistænkeliggøre de mange virksomheder.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren for det afsluttende svar.

Kl. 14:46

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Til det vil jeg bare ganske kort sige, at jeg stadig væk ønsker, at vi får skabt vækst. Selvfølgelig skal virksomheder vokste, og selvfølgelig skal de også forsøge at blive til lækkerbiskener. Jeg håber bare, at vi har nogle rammevilkår, som stadig gør det attraktivt også at have produktionsvirksomhed i Danmark. Det er det, der skal til, for at vi har danske arbejdspladser.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til erhvervs- og vækstministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 914

6) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det ministerens vurdering, at det vil gavne erhvervsudviklingen på småøerne, såfremt alle danske småøer udstyres med moderne og tidssvarende bredbåndsdækning?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Erhvervs- og vækstministeren starter med besvarelsen og har 2 minutter.

Kl. 14:47

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Vi er nuovre i en lidt anden boldgade, og det handler om, hvordan muligheden er for erhvervslivet på småøerne med hensyn til en moderne og tidssvarende bredbåndsdækning. Jeg bliver spurgt, om det

er min vurdering, at det vil gavne erhvervsudviklingen på øerne, og der kan jeg jo simpelt hen svare, at ja, det vil det. Der er en helt klar sammenhæng mellem øget økonomisk vækst og anvendelse af bredbånd.

Ifølge Verdensbanken vil en stigning på 10 pct. i andel af befolkningen, der anvender bredbånd, f.eks. føre til en stigning på 1 pct. i et lands samlede økonomiske aktivitet. Der er universiteter, der har undersøgt det her, og der er faktisk mange indikatorer på en meget positiv sammenhæng mellem anvendelsen af bredbånd og økonomisk aktivitet.

Noget af det, vi også er optagede af, er at få en god dækning med højhastighedsbredbånd i yderområder og på øer. Det kan være med til at tiltrække og fastholde virksomheder, modvirke fraflytning og give adgang til offentlige selvbetjeningsløsninger. Det kan være nye telemedicinske løsninger, fjernundervisning m.m. Derfor er det også regeringens politik, at alle husstande og virksomheder senest i 2020 skal have adgang til bredbånd på 100 Mb/s. Målsætningen gælder hele Danmark, også øerne.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:48

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er jo et helt korrekt svar. Der er bare det problem ved det, at småøerne og visse yderområder skal vente i helt op til 8 år, inden de kan få den gode bredbåndsdækning, som ministeren her siger er regeringens politik. Hvorfor skal småøerne og yderområderne vente så længe? Der sker jo en kraftig samfundsudvikling inden for de 8 år, som vi her taler om, så i mellemtiden er småøerne og de yderste af yderområderne hægtet helt af samfundsudviklingen. Det kan vi ikke leve med.

Derfor vil jeg godt bede ministeren om at tilkendegive, at regeringen i betydelig grad vil fremskynde udbredelsen af bredbånd til småøerne og de yderste yderområder, som ikke har den gode bredbåndsdækning. Især småøerne er jo utrolig trængte erhvervsmæssigt og bosætningsmæssigt, og det problem vil formentlig blive forstærket i løbet af de næste 8 år, hvis der ikke sker noget alvorligt. Derfor er forudsætningen for, at øerne, som ministeren selv var inde på, kan få en udvikling, som står mål med den øvrige samfundsudvikling, at der sker noget nu og ikke om 8 år. Hvad vil ministeren gøre, for at det bliver fremmet?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:50

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det, der bliver sagt her, er fuldstændig korrekt: Det er ganske svært for mange af øerne. Det er derfor også klart, at bredbåndshastighederne på flere af øerne i Danmark halter efter i forhold til resten af landet. Det ved vi, og det er også et problem. Erhvervs- og Vækstministeriets seneste kortlægning af bredbåndsdækningen fra december 2012 viser, at der er en række øer, hvor bredbåndshastighederne ligger under landsgennemsnittet. Så det underbygger også det, som indlægget her går på. Vi er opmærksomme på det problem, som nu bliver rejst her. Jeg er glad for, at vi får mulighed for at drøfte det her, og det må vi også gøre senere, hvis det bliver nødvendigt.

Men lad mig lige vende mig mod, hvad regeringen aktivt gør for at fremme bredbåndsdækningen på øerne, hvilket vel nok er det, som spørgsmålet her går på. Der har regeringen i 2012 gennemført en auktion over frekvenser på 800-MHz-området til mobilt bredbånd. Der blev i den forbindelse fastsat nogle særlige geografiske dæk-

ningskrav. Dækningskravene betyder, at TDC senest med udgangen af 2015 skal sikre en bredbåndsdækning med en oplevet hastighed på minimum 10 Mbit/s i de 207 postnumre med den dårligste bredbåndsdækning, og det gælder bl.a. Bornholm, Samsø, Anholt, Læsø og Langeland.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det var slut på den første del af besvarelsen. Så er det spørgeren.

Kl. 14:51

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen det synspunkt hjælper stadig væk ikke småøerne, for de er jo ikke nævnt i det, som ministeren her var inde på. De 27 helt små øer, vi har i Danmark, med omkring 5.000 indbyggere, har virkelig et problem, og det er jo derfor, jeg presser på, for at ministeren skal tilkendegive, at der også må ske noget dér. Selv inden for ministerens eget valgområde, Fyn, er der jo i Det Sydfynske Øhav en lang række små øer, der også har de problemer. Så derfor må ministeren da kende til de her problemer, og jeg vil meget stærkt anmode ministeren om, at der sker noget. Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor det skal være et problem.

Vi har i det danske samfund tre andre områder, hvor der altid er forsyningspligt: Det er i forhold til postvæsenet, det er på elområdet, og det er på fastnettelefonområdet. Hvad angår disse tre områder, har man, uanset hvor man bor i Danmark, krav på at få stillet denne service til rådighed til den samme pris. Og det er ikke skatteyderne, der skal betale, det er noget, man fordeler på alle husstande i Danmark.

Hvorfor kunne man ikke indføre det samme i forbindelse med bredbåndsdækningen?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:53

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg hører det sådan, at der spørges til, om der er forsyningspligt, altså om man kunne tænke sig der var det her. Til det kan man sige, at vi kan fastsætte en forsyningspligt på bredbåndsforbindelserne efter fælleseuropæiske regler, men muligheden for brug af forsyningspligten er efter de regler begrænset. Forsyningspligt kan forvride konkurrencen på markedet. Det er en markedsdrevet udrulning af bredbåndet, der har sikret Danmark den nuværende position som en førende bredbåndsnation. Europa-Kommissionen har meddelt, at den ikke mener, at der på nuværende tidspunkt er behov for at indføre en forsyningspligt på bredbåndsforbindelser.

Regeringen anser det heller ikke for nødvendigt at anvende forsyningspligten i Danmark. Der gennemføres f.eks. i stedet, som vi har gjort det, 800-MHz-auktionen, som skal sikre 10 Mbit mobilt bredbånd til alle i de områder af landet, hvor der er en dårlig bredbåndsdækning.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:53

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg vil til sidst så også nævne, at vi jo har det samme problem i forhold til mobildækningen. Det er jo i dag sådan, at man på småøerne mange steder må gå uden for sit hus for at komme til at tale med den, som man gerne vil tale med, når man skal tale i mobiltelefon. Det giver jo ret store problemer for dem, der bor på småøerne, men

særlig for de erhvervsdrivende på småøerne giver det store problemer. Man kan jo ikke på samme måde drive en forretning hensigtsmæssigt, hvis man skal gå udenfor, hver gang telefonen ringer – i både regn, blæst og snevejr, og hvad ved jeg. Så der er også et stort problem dér.

Så jeg vil stadig væk anmode om at få en tilkendegivelse fra ministeren om, at regeringen vil gøre noget aktivt – det skal ikke bare være nogle fine hensigtserklæringer, men noget aktivt – for at fremme bredbåndsdækningen og altså også mobildækningen.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det ministeren.

Kl. 14:54

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Til det må jeg sige, at den målsætning, som vi i regeringen har, og som vi har lanceret, er en af de mest ambitiøse målsætninger i Europa – den er betydelig mere ambitiøs end EU's målsætning, som er 30 Mbit/s til alle i 2020. Det er samtidig vigtigt at bide mærke i, at målsætningen om 100 Mbit i 2020 gælder alle husstande og virksomheder i landet, og at den vil bidrage til, at alle har gode digitale vilkår. Målsætningen er desuden en minimumsmålsætning. Men det er korrekt, at der er et problem i forhold til småøerne. Vi har en interesse i, at der bliver set på det, og det er også min klare overbevisning, at det er noget af det, vi vil have særlig fokus på.

Men vi ligger i Danmark, hvad skal man sige, med den målsætning, vi har, og med de ting, der er, og de initiativer, vi har taget, allerede meget højt i en europæisk sammenhæng.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Jacob Jensen til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 902

7) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvem er det i erhvervslivet, som efter ministerens opfattelse har en interesse i, at regeringen ikke skal lykkes med at få gennemført sin politik?

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ministeren.

Kl. 14:55

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Mit svar går på spørgsmålet om, hvordan regeringens politik kan blive gennemført. Til det har jeg tilkendegivet flere gange, at ordvalget var upræcist osv. Det, jeg sigtede på, var, at den borgerlige opposition ikke har en interesse i, at denne regering bliver genvalgt, og så langt tror jeg simpelt hen godt at vi kan blive enige.

Der er mange virksomheder og dygtige medarbejdere, der hver dag knokler for at skabe vækst og velfærd i Danmark, og så kan jeg jo benytte lejligheden nu til at understrege, at vi har et godt samarbejde med erhvervslivet over en bred kam. Det er en fælles opgave at sikre de rammer, som gør, at det er attraktivt at investere mere. Og den opgave skal vi løfte som regering. Derfor fører vi en offensiv erhvervs- og vækstpolitik, og den opgave skal vi løfte sammen med erhvervslivet.

Jeg håber også, at oppositionen vil bidrage til at løfte opgaven med at skabe vækst og beskæftigelse.

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Kl. 14:57

Jacob Jensen (V):

Det sidste kan jeg bekræfte, og det kan jeg også, hvad det første angår, nemlig at den borgerlige opposition har en interesse i at få væltet nuværende regering, det siger ligesom sig selv. Men mit spørgsmål går selvfølgelig også på det, at ministeren tilsyneladende med sine egne ord havde en fornemmelse for, at der var en stor modbevægelse – sådan tror jeg at ordvalget var – mod, at det skulle lykkes for regeringen at komme igennem med nogle af de her forskellige initiativer, altså at det var den borgerlige opposition, det siger sig selv, men at der også var erhvervsvirksomheder og erhvervsorganisationer, som skulle være en del af den modbevægelse.

Så vil jeg bare spørge ministeren: Hvad byggede ministeren den fornemmelse på, når ministeren bl.a. til TV 2 News netop sagde, at hun ikke kunne sige andet, end at der tilsyneladende var en rigtig stor modbevægelse mod, at det skal lykkes for regeringen at komme igennem med rigtig mange gode tiltag. Hvad byggede ministeren den fornemmelse på?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ministeren.

Kl. 14:57

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Ja, så kan vi sige, at man jo som punkt 1 som minister selvfølgelig ikke skal gå og bygge sine udtalelser på fornemmelser. Det, der er vigtigt for mig at sige, er, at jeg mener, at vi skal have et balanceret syn på krisen. Jeg er jo lige så frustreret som alle mulige andre over, at det ikke kan lykkes os at komme ud af den her, hvad skal man sige, suppedas, hvor vi ligesom bliver ved, og der ikke rigtig sker noget. Så det var mere et udtryk for det.

Både med hensyn til de store udfordringer, som vi står over for, og de dele af dansk økonomi, som går godt, skal vi have balanceret synet. Vi må fra politisk side hverken tale krisen op eller ned, men i stedet komme med konkrete initiativer og udspil, som svarer til den aktuelle situation. For de virksomheder, som har en kapital, som ikke bliver investeret, er mit ønske altså, enten at de vil sige, hvad der skal til, for at den bliver investeret, eller hvilke initiativer det er, som vi ikke har mødt virksomhederne med, for målet er, at der bliver investeret, at der skabes vækst, og at der bliver skabt arbejdspladser.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:59

Jacob Jensen (V):

Jeg kunne så også forstå, hvad ministeren også har været inde på et par gange, at der netop kom en præcisering af det, og at ministeren nu også, sådan forstår jeg det på svaret, trækker det tilbage, så ministeren alligevel ikke har nogen fornemmelse af, at der skulle være nogen i erhvervslivet, der modarbejder regeringen. Det er muligt, der er nogle i den borgerlige opposition, der gør det engang imellem.

Men må jeg forstå svaret sådan, at ministerens præcisering i den pressemeddelelse, der kom, og det svar, der lige er blevet givet nu, betyder, at erhvervsministeren alligevel ikke mener, at der skulle være nogen i erhvervslivet, som modarbejder den nuværende regering i at lykkes med sin politik?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:59

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Stadig væk vil mit svar være, at jeg selvfølgelig ikke som minister skal basere noget på fornemmelser. Det er selvfølgelig et usagligt grundlag.

Men der er i sagens natur meget forskellige meldinger om, præcis hvordan krisen tager sig ud, og det er egentlig også det, jeg gerne vil have et mere nuanceret syn på. Jeg mener, det er vigtigt at have et balanceret syn, hvor man både fokuserer på de store udfordringer, der er, og de udfordringer, vi står over for – og det er sådan set ligegyldigt, hvilken farve regeringen har, for det er de samme udfordringer, vi står over for.

Der er gode tegn. Det viser sig heldigvis, at der er udsigt til en bedring – eksporten går f.eks. rigtig godt – og det er egentlig det arbejde, jeg ønsker at understøtte med de initiativer, vi tager som regering.

Kl. 14:59

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Jacob Jensen (V):

Skal jeg forstå det svar og ministerens tidligere svar sådan, at ministeren nu helt trækker de udtalelser tilbage? Nu siger ministeren igen – og det synes jeg er fornuftigt at sige – at man ikke som minister eller i øvrigt politiker, tror jeg, skal basere sine udtalelser og måske også sin politik på fornemmelser. Selvfølgelig må man godt have nogle politiske holdninger, nogle politiske fornemmelser for, hvor vi skal hen, men man må ikke ligesom sige, at der er nogle, som modarbejder en, uden at man så har noget at have det i ud over en fornemmelse.

Skal jeg forstå svarene sådan, at ministeren nu endegyldigt siger: Det var en fejl; jeg trækker de udtalelser tilbage om, at der tilsyneladende skulle være nogle eller flere i erhvervslivet – sammen med de borgerlige – som modarbejder regeringen?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:01

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det tror jeg jeg har sagt på alle mulige og umulige måder. Det, jeg er optaget af, er faktisk – og det har jeg heldigvis også haft lejlighed til i dag – at sige, hvad regeringen lægger vægt på. Det er det gode samarbejde med erhvervslivet; det er at samle alle gode kræfter om, at vi kan få løftet i flok, at vi kan få skabt en vej ud af krisen i fællesskab. Og det mener jeg stadig væk er det, der er essensen i det, som jeg gerne vil frem med som erhvervs- og vækstminister, hvad jeg jo er for hele regeringen og sådan set også for hele Danmark: Det er det gode samarbejde med erhvervslivet, det er fokus på job og vækst og danske arbejdspladser.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hermed sluttede spørgsmålet.

Hvis nu alle overholder spillereglerne, er der en chance for, at vi kan nå begge de to næste spørgsmål, og det er først hr. Erling Bonnesen til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:02

Spm. nr. S 904

8) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Vil ministeren her i Folketingssalen offentligt erklære, at de udmeldinger, ministeren gav til fynsk presse og senere gentog i landsdækkende medier, om, at erhvervslivet modarbejder regeringen, var en alvorlig fejl, der rækker ved tilliden, og hvor stor skade mener ministeren, det vil påføre erhvervslivet og dermed væksten?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Erhvervs- og vækstministeren starter.

Kl. 15:02

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg prøver at gøre det lidt kort.

Det, som spørgeren giver mig lejlighed til, er selvfølgelig også at udtrykke, at jeg er ærgerlig over, at jeg udtrykte mig, som jeg gjorde, og jeg vil gerne understrege, at det ikke er min opfattelse, at erhvervslivet generelt modarbejder regeringen. Jeg har som erhvervs- og vækstminister et godt og tillidsfuldt samarbejde med erhvervslivet, og jeg har et godt kendskab til mange danske virksomheder og anerkender de gode ting, som foregår. Derfor er det også mit ønske at fastholde og udbygge dialogen om at skabe arbejdspladser og vækst.

Besøg på de danske virksomheder giver inspiration til og viden om, hvordan vi styrker virksomhedernes rammevilkår og kan håndtere krisen bedst muligt. Og det er vigtigt, at vi i fællesskab finder ud af, hvordan virksomheder, som har kapital, kan investere i Danmark, så vi skaber vækst og arbejdspladser i Danmark.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:03

Erling Bonnesen (V):

Tak. Ministeren har selv brugt, jeg tror, at det var ordet kluntet om sin måde sådan at håndtere det på og svare på. Jeg spurgte til, om ministeren ville erkende, at det var en fejl og trække det tilbage. Jeg mener, at det var ordet kluntet, der blev brugt undervejs i debatten. Så det er nok det tætteste, vi kan komme på at få besvaret mit spørgsmål positivt. Så den del af det har vi vel så nogenlunde fået på plads.

Jeg tror nok, vi kan udlede af debatten, sådan forstår jeg det i hvert fald, at hvis ministeren kunne skruer tiden tilbage og skulle have kørt interviewet igennem igen, så var det nok ikke blevet givet, i hvert fald ikke på den måde der. Vi kan sige, at så fik vi vel den del på plads.

Så er der den anden del af mit spørgsmål, nemlig hvordan ministeren egentlig har det med, at man i den situation sådan faktisk giver – det var jo det, der stod på det tidspunkt – erhvervslivet lidt skylden for, at regeringens egen politik faktisk har slået fejl. Vi er gået fra en positiv vækst i VK-regeringens tid til nu at have en minusvækst i den nuværende regerings tid. Det var den frustration, der sådan brød ud i lys lue, kan man sige. Det er næsten lidt ligesom at sparke til dem, der ligger ned, og det kan jeg huske at ministeren selv i sin tid som oppositionspolitiker bl.a. brugte i anden sammenhæng. Så nu vender boomerangen en lille smule tilbage, kan man sige med et skævt smil på læberne. Hvordan har ministeren det egentlig med at sende sådan en boomerang?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:04

Kl. 15:06

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg tror heller ikke, at det er særlig interessant at undersøge, hvordan jeg som minister har det. Jeg er optaget af, at vi får skabt vækst, og at vi får skabt job, og at vi får skabt danske arbejdspladser. Jeg har ingen interesse i at sparke til nogen, uanset om de står eller ligger ned. Det giver selvfølgelig også sig selv.

Men det, jeg lige vil opholde mig lidt ved, er, at da krisen kom i 2008, ramte det jo Europa, og det ramte også Danmark. Det, vi har gjort, efter vi er kommet i regering, er, at vi sådan set har taget fat på nogle af de rammevilkår, som har virket hæmmende for virksomheder. Det er fedtafgift, det er sukerafgift. Vi har fjernet iværksætter-skatten. Vi har fjernet skatten, der er i forbindelse med § 33 A. Vi har lavet kreditpakke, og vi har lavet investeringsvindue, netop for at gå ind og understøtte virksomhederne og modvirke nogle af de resultater, der kom af krisen efter 2008, hvor det var den nuværende opposition, som sådan set sad i regering.

Så jeg har til hensigt at arbejde sammen med erhvervslivet, også gerne oppositionen, om, at vi simpelt hen får skabt de rette vilkår, der skal til, for at vi har et sundt dansk erhvervsliv, som producerer og investerer i danske arbejdspladser.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Erling Bonnesen (V):

Ministeren siger, at regeringen ser på rammevilkårene. Ja, heldigvis da. Men hvordan har ministeren det så med det, når vi ser på resultattavlen indtil nu, hvor der står minus? Jeg tror, at det var minus 0,4 pct., hvilket fremtrådte i det seneste referat og interview, også fra regeringen selv. Der er minusvækst nu, hvor det jo var, at vi kom fra en plusvækst. Hvad er ministerens reaktion på det? For det er jo sådan set resultatet indtil nu. Så kan man kalde det et halvlægsresultat, et mellemresultat og mange andre ting, og vi kan håbe på, at det igen bliver et plus på et tidspunkt. Men det er sådan set fakta på nuværende tidspunkt, at der står minusvækst på tavlen. Det er udmeldt af regeringen selv.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:06

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Det er jo det ansvar, som vi har overtaget, og som vi egentlig også hver eneste dag arbejder på at løfte. Vi har eftervirkningerne af krisen, og derfor har vi lagt en offensiv erhvervspolitik frem bl.a. i form af de otte vækstteam, som nu kommer med forskellige planer for, hvordan vi kan gå ind og understøtte væksten. Vi har lavet investeringsvinduet. Vi har skabt nye finansieringsmuligheder, bl.a. også for små og mellemstore virksomheder, og vi har lanceret en vækstmarkedsstrategi, hvor vi også på eksportområdet går ud og arbejder på andre markeder, f.eks. inden for BRIK-landene. Og vi kan jo se på vores eksporttal, at de faktisk er gået frem på trods af krisen. Så jeg synes, at der også er håb forude, også for den offensive erhvervspolitik, som vi har lagt til rette i regeringen.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Erling Bonnesen (V):

Ministeren siger bl.a. i besvarelsen af det med vækst, at der er noget, man har overtaget fra den tidligere regering. Det er vel sådan set ikke helt rigtigt, for der var der jo plusvækst. Så kunne man have ønsket, at den var større, ja, men der var en plusvækst. Og det, jeg også spurgte ind til nu i sidste runde, var det med, at man nu står med et minusresultat. Så det kan sådan set ikke være resultatet af den tidligere regering. Det er sådan set resultatet af den nuværende regering. Og den nuværende regering gik jo som opposition til valg på netop at skabe endnu mere vækst og endnu flere arbejdspladser, og det er faktisk gået den anden vej. Ledigheden er steget, og det er det, jeg spørger lidt om erhvervsministerens reaktion på. Den har vi sådan set ikke fået endnu. Men nu får ministeren en sidste chance.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Værsgo.

Kl. 15:07

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Nu får jeg en sidste chance, og jeg kan så nævne de initiativer, vi har taget, og det er bl.a. en bedre finansiering for små og mellemstore virksomheder, kreditpakke, vi arbejder med at etablere lovgrundlaget for erhvervsobligationer, vi arbejder med vækstteam. Og det, vi har gjort fra dag et, er at have en målsætning om også at holde hånden under beskæftigelsen. Så kan man spørge, hvordan det var gået, hvis ikke vi havde gjort det. Vi har igangsat en række initiativer, og det gør vi i samarbejde med virksomhederne. Og med det håber jeg, at vi på sigt får sat gang i væksten, og uanset hvad er det vel vores fælles mål.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Det er slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af Torsten Schack Pedersen til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 912

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan mener ministeren, at det kan være i en virksomheds interesse at undlade at optimere sin indtjening ved at modarbejde regeringens politik?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:08

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Mit svar til hr. Torsten Schack Pedersen går på, om virksomhederne har interesse i at undlade optimering af deres indtjening og i at modarbejde regeringens politik. Det har vi også været lidt omkring undervejs.

I et demokrati kan virksomheder jo også være uenige i regeringens politik – sådan er det jo på rigtig mange områder. Det så vi f.eks., da den tidligere VK-regering indførte en fedtskat. Der modarbejdede erhvervslivet forslaget ved at gå ud og argumentere stærkt for, at den var administrativt meget dyr, og at den ville skade væksten og beskæftigelsen i Danmark. Den daværende regering lyttede ikke, og det var først, da den her regering kom til, at den blev fjernet.

Denne regering har også på nogle punkter kommet med forslag, som erhvervslivet har været imod. Her har erhvervslivet modarbejdet, at forslaget blev vedtaget, ved at gå ud og argumentere for, at

det var skadeligt for dansk erhvervsliv. Det er en del af en demokratisk proces, hvor alle kan argumentere for deres synspunkter – og godt for det.

Når det er sagt, vil jeg gerne gentage, at regeringen har et godt og konstruktivt samarbejde med virksomhederne i Danmark. Det er altafgørende for regeringen at få Danmark tilbage på vækstsåret, og det kan kun ske gennem samarbejde og dialog med erhvervslivet. Derfor prioriterer regeringen en tæt kontakt med virksomhederne, og jeg vil også gerne slå fast, at virksomhederne i Danmark knokler for at skabe vækst og velfærd i Danmark.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at der var mange, som efter både at have læst det famøse interview i Kjertermind Avis og set erhvervs- og vækstministerens udtalelser til Ekstra Bladet og TV 2 News, ikke havde opfattelsen af, at det, erhvervs- og vækstministeren egentlig mente, var, at det var virksomhederne, der var imod regeringens politik, og at de bekæmpede politikken. Det var jo ikke det, som erhvervs- og vækstministeren sagde; det var, at virksomhederne modarbejdede regeringen, modarbejdede, at der skulle skabes vækst og arbejdspladser, og at det ikke skulle lykkes for regeringen at skabe vækst og beskæftigelse i Danmark.

Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt erhvervslivet var enig i forskellige politiktiltag – det var jo ikke det, erhvervs- og vækstministeren sagde. Erhvervs- og vækstministeren sagde, at der var en sammensværgelse imod, at det skulle lykkes at skabe vækst. Det var ikke et spørgsmål, om der var en modstand imod enkelte dele af regeringens politik, for vi er da enige i, at der altid vil være eksempler på, at erhvervslivet er modstander af, hvad der kommer herindefra, men det er jo ikke ensbetydende med, at de så ændrer driften af deres virksomhed for at undgå at skabe vækst og beskæftigelse, fordi de er imod et forslag. Det er det, der er det bekymrende i de udtalelser, som erhvervs- og vækstministeren er kommet med, altså at hun ikke kan skelne mellem udtalelser, som får erhvervslivet op af stolen for at sige, at det er et dårligt forslag, det koster arbejdspladser – for det er jo helt legitimt, og det sker så tit – og så udtalelser om, at virksomhederne driver deres virksomhed anderledes, for at det, som regeringen vil, ikke skal blive en succes. Det er jo der, den helt store forskel er.

Så vil jeg jo så bare gerne bede om, at erhvervs- og vækstministeren gør det klart, at når hun i Kjertermind Avis og andre medier har sagt, at man modarbejdede regeringens politik, så var det, der lå til grund, jo den måde, som virksomhederne handlede på, og ikke en kritik af de lovinitiativer, som regeringen har taget.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren

Kl. 15:11

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg tror, at alle i erhvervslivet har en interesse i, at vi får skabt vækst. Som sagt var det heller ikke erhvervslivet, jeg sådan set havde til hensigt at sigte på. Jeg håber også, at alle her i Folketinget vil være med til at bidrage til det arbejde, regeringen står bag, når det gælder om at få skabt vækst og beskæftigelse. Jeg tror også, at det er det, borgerne ude i Danmark sidder og venter på.

Der er ingen, der har interesse i at forhindre vækst, men det er klart, at den borgerlige opposition har interesse i, at den nuværende regering ikke fortsætter – ellers skulle meget have ændret sig. Der-

med kan der jo være en helt naturlig interesse i ikke at støtte regeringen i alle dens projekter.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Det sidste kan jeg i hvert fald bekræfte, nemlig at de initiativer, som regeringen har taget på en lang række områder, og som har været skadelige for vækst og beskæftigelse, har vi ikke støttet fra Venstres side, og det kommer vi heller ikke til.

Omvendt vil jeg da gerne kvittere for, at erhvervs- og vækstministeren nu lægger skarp afstand til sine tidligere udtalelser ved at sige, at hun tror, at alle har en interesse i at skabe vækst. Jeg vil da gerne kvittere for en så klar melding om, at det er godt, at der bliver skabt vækst i Danmark; at det er godt, at der er virksomheder, der tjener penge; at det er godt, at det er attraktivt at investere i Danmark. Det er sådan set ganske udmærket at få det slået fast.

Det må jo så også have den konsekvens, nu det er åbenbart for erhvervsministeren, at erhvervslivet ikke forsøger at drive deres virksomheder dårligt for at genere regeringen, at når der så er problemer med vækst og beskæftigelse i Danmark, så må det jo være rammebetingelserne for at drive virksomhed, der ikke er gode nok. Erhvervs- og vækstministeren har talt om, hvad man *har* gjort. Jeg er jo så meget mere interesseret i at høre, hvad man *vil* gøre for at sikre sig, at det er attraktivt at investere i Danmark og skabe arbejdspladser i Danmark – og det skal være initiativer, der adskiller sig gevaldigt fra NO_x-afgifter og andre ulykker, som regeringen har hældt ned over dansk erhvervsliv.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:13

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jamen jeg vil da sige, at rækken af afgifter og skatter, vi har overtaget fra den tidligere regering, sådan set også er lang. Jeg har også tidligere svaret på, at vi jo har fjernet sukkerafgift og fedtafgift, vi har fjernet iværksætterafgift, vi har fjernet § 33 A, og vi vil selvfølgelig også se på, om der er de rammebetingelser, som der skal til.

Det, vi kan se, er, at investeringerne i virksomhederne er lave, og vi kan også se, at der er virksomheder, som har kapital, der ikke bliver brugt til investeringer. Derfor er det afgørende, at vi får skabt fornyet vækst, og at virksomhederne igen investerer i Danmark. Regeringen vil i løbet af i år fremlægge vækstplaner fra regeringens vækstteams, og vi fremlagde allerede før jul den første vækstplan for det blå Danmark.

Vi arbejder også lige nu med et initiativ, hvor vækstplanerne sammen med de her initiativer vedrørende rammevilkår, jobskabelse, og hvad der nu skal ligge i det, gør det så attraktivt som muligt at placere investeringer i Danmark. Det vil også give danske virksomheder lyst til at placere deres investeringer i Danmark, og så vil vi kunne få skabt nogle arbejdspladser.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:15

for at sikre sig, at lejelovens § 6 vedrørende opkrævning af penge under bordet ved udlejning overholdes?

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne have mig frabedt, at man pålægger mig noget som helst ansvar for sukerafgiften, som var regeringens helt egen opfindelse, og som den heldigvis blev klogere på.

Når erhvervs- og vækstministeren taler om, hvad der skal til fremadrettet, vil jeg sige, at regeringen har lanceret en jobskabelsespakke. Det er jo interessant, og jeg kan love for, at vi i Venstre vil være meget konstruktive i det arbejde, for vi har nemlig en fælles interesse herinde i at sikre vækst og beskæftigelse i Danmark. Uanset vores politiske forskelle er vi jo grundlæggende alle sammen af den samme opfattelse, nemlig at det her samfund skal være så godt som muligt, og at vi skal sørge for, at danskerne har et ordentligt samfund. Det kræver, at der er gang i hjulene, og at virksomhederne investerer og ansætter folk. Så det er vi sådan set helt enige i.

Så er jeg jo meget interesseret i at høre, hvor meget erhvervs- og vækstministeren vil lægge vægt på skatte- og afgiftslettelser i den her jobskabelsespakke. Der har været lidt forskellige meldinger. Nu har erhvervs- og vækstministeren talt meget om nogle skatteelementer, og så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor stor en del erhvervs- og vækstministeren forventer at skattelettelser vil fylde i den jobskabelsespakke, der kommer.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:16

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg kan svare ganske kort på det. Jeg vil ikke kommentere det her. Det er simpelt hen et initiativ, som er i gang, og de drøftelser pågår, og jeg er helt sikker på, at man vil vende tilbage med information om, hvordan resultaterne af de initiativer bliver. Så jeg vil ikke komme med nogle indspark til det her, fordi jeg tænker, at det simpelt hen vil forstyrre billedet, men vi har en fælles interesse.

Jeg er meget glad for, at vi har haft mulighed for her i dag at kunne konstatere, at vi i fællesskab gerne vil skabe nogle fornuftige rammevilkår, så vi sikrer, at der fortsat er danske arbejdspladser i Danmark.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed afsluttedes spørgsmålet og spørgsmålene til erhvervs- og vækstministeren.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Karina Adsbøl til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 15:17

Spm. nr. S 916

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Når ministeren til TV 2 udtaler, at »jeg savner egentlig bare, at vi i fællesskab i Danmark tager krisen alvorligt, og så ikke gør krisen værre end den er«, mener ministeren så vitterlig, at krisen er talt op og bevidst overdrevet?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 15:17

Spm. nr. S 919

11) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til opkrævning af penge under bordet ved udlejning af lejeboliger, og hvilke initiativer vil ministeren tage

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det er ministeren for by, bolig og landdistrikter, der starter.

Kl. 15:17

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg har ingen sympati for udlejere, der forsøger at udnytte situationen på boligmarkedet til at berige sig på boligsøgendes bekostning. Det har jeg også klart givet udtryk for så sent som her i foråret, både i forbindelse med behandlingen af DF's beslutningsforslag B 24 og i mit svar til hr. Lars Dohn på By- og Boligudvalgets spørgsmål nr. 64, almindelig del.

Ulovligt opkrævet dusør i lejeforhold er en alvorlig sag, som vi skal til livs – som jeg skrev til hr. Lars Dohn – og jeg er derfor indstillet på at se på frakendelsesreglerne og på sanktionsmulighederne i forhold til udlejere, der overtræder lejelovens § 6. Udlejer- og lejerorganisationer forhandler for øjeblikket om en forenkling og modernisering af lejelovgivningen. Og jeg mener, at vi skylder parterne at afvente resultaterne heraf, inden vi ser nærmere på frakendelses- og sanktionsmulighederne i forhold til dusørreglerne.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:18

Karina Adsbøl (DF):

Man kan jo altid vente på en eller andet, der skal være færdig med et eller andet, men når vi nu ved, at de her problemer forefindes og det allerede er over et år siden, Dansk Folkeparti kom med det her beslutningsforslag om at skærpe straffen og øge forældelsesfristen, og der så ikke er sket noget, så kan man godt blive lidt fortvivlet over, hvad regeringen laver. Det er rigtigt, at ministeren sagde, at han ikke sympatiserede med dem, der opkrævede penge under bordet, men vi ved jo, at det foregår. Og det viser en rapport fra Danske elever og Studerendes Kollegieråd jo også, altså at det er rigtig mange, der har fået at vide, at hvis de skulle have en lejlighed, skulle de betale penge under bordet. Det er jo problematisk, og jeg synes også, det er problematisk, at der skal gå så lang tid, og at ministeren skal være under pres fra Enhedslisten og Dansk Folkeparti for at følge op på det her.

Så jeg vil spørge: Hvornår forventer ministeren helt konkrete initiativer i forbindelse med det her? For som jeg kunne forstå på ministeren, er han ikke interesseret i at øge forældelsesfristen, og han er heller ikke interesseret i at øge straffen, som er på højst 4 måneder eller en bøde. Og Dansk Folkeparti har foreslået at øge straffen i grelle tilfælde, fordi der har været en række sager i medierne om det, også i forbindelse med Låsby-Svendsen, og der har været en række avisartikler i Ekstra Bladet, som viste, at det var et stort problem på det her område.

Det virker, som om ministeren sidder stille i forhold til det her. Jeg forventer, at ministeren snart tager nogle initiativer og kommer med et lovforslag om den her problemstilling med, at folk altså skal betale penge under bordet for at få en lejlighed.

Hvad vil ministeren gøre ved det?

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:19

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Der var jo mange spørgsmål, man kunne svare på. Jeg sidder altid stille og lytter andægtigt til ordføreren for DF, for det synes jeg at man skylder hinanden. Men som det er spørgeren bekendt, er der tale om meget store og komplicerede forhandlinger om en forenkling og modernisering af lejelovgivningen. I de 10 år, hvor DF har været støtteparti for den borgerlige regering, har ikke mindre end fem boligministre været inde over det.

Jeg satte jo en tidsfrist, nemlig 1. januar, for de to første faser, og vi har her før jul afsluttet forhandlingerne om hovedparten af organisationens punkter, og vi tager nu fat på en runde, som skal give det samlede forslag det fornødne materielle indhold, der kan begrunde en omfattende sammenskrivning af lejelovgivningen og boligreguleringsloven. Lykkedes det, går vi selvfølgelig i gang med den her sammenskrivning, men på nuværende tidspunkt er det ikke muligt at sige, hvornår vi endeligt er færdig med det. Men jeg kan love fru Karina Adsbøl også her i salen i dag, at vi selvfølgelig vil vende tilbage til § 6. Vi ser, som jeg sagde i min indledning, meget alvorligt på det, og jeg har ingen sympati for dem, der forsøger at udnytte situationen.

Når det så er sagt, må jeg sige, som jeg også sagde, da vi på foranledning af DF havde forespørgselsdebatten, at det viser sig, at der næsten ikke bliver rejst nogen sager hverken fra LLO's side eller fra lejernes side. Og vi kan ikke basere vores lovgivning på fornemmelser eller på disse undersøgelser, for det viser sig faktisk, at der stort set ikke er nogen, der rejser sagerne, og der er ingen, der bliver dømt for det. Jeg så gerne, at man i højere grad gik ind også fra LLO's og andres side og anmeldte de her udlejere, så vi kunne få nogle sager på bordet og kunne gøre noget ved det.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:21

Karina Adsbøl (DF):

Der er rigtig mange, der ikke bliver dømt her i Danmark, som måske skulle dømmes, fordi de gør noget, der er ulovligt. Sådan er det jo. Men vi ved jo, at det foregår. Det er der jo undersøgelser der har vist. Jeg tror også, at ministeren har mødt mennesker ude i samfundet – det kan han jo svare på om han har – der har sagt, at det her er foregået. Det nytter jo ikke at lukke øjnene for, at det foregår i virkeligheden. Vi ved jo, at det foregår. Derfor synes jeg, at ministeren skyder det lidt til hjørnespark, ved at vi skal vente og vente. Jeg synes, at når man ved, at det foregår i praksis, er det jo med at tage initiativer og gøre noget.

Til det, at ministeren siger, at vi skal vente, ser jeg det som lidt af et problem, for hvornår kommer der så nogle reelle initiativer? Det er jo ikke kun Dansk Folkeparti, der synes det. Det synes Enhedslisten jo også. Det kan vi jo læse i artiklen på Altinget i den her uge, hvor Enhedslisten har sagt, at de også mener, at der skal tages nogle initiativer på det her område.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:22

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Man kan jo ikke lave lovgivning på baggrund af fornemmelser. Nu har jeg i modsætning til tidligere ministre – de fem borgerlige boligministre, der har været her de sidste 10 år – sagt, at vi vil ændre på det her. Ved tidligere forespørgselsdebatter ville den borgerlige re-

gering ikke ændre på det, og der sad DF jo som støtteparti. Det underer mig meget, at man først er vågnet op, efter man er kommet i opposition, men bedre sent end aldrig.

Jeg er sådan set enig med spørgeren i, at vi ikke skal sidde det her overhørigt. Men vi skal se det i en sammenhæng, og spørgeren ved jo ganske udmærket, at den midlertidige lejelov af 1939 er meget, meget kompliceret. Vi har parterne til at sidde omkring et bord, og de har nået det, der hedder fase et og fase to og har gennemskrevet det. Nu skal vi også have de politiske ønsker ind i forhandlingerne, og så skal vi samtidig have taget fat i § 6. Men der er ikke ret mange sager, der begrundes, at vi skal gøre det. Jeg er ikke i tvivl om, at der foregår ulovligheder rundtomkring, men der bliver ikke rejst ret mange sager. Det er selvfølgelig vigtigt at få dem frem i lyset og derfor min appel til LLO. Men lige så snart, vi tager fat på den politiske del af lejelovgivningen, tager vi § 6 med. Det kan jeg love fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:23

Karina Adsbøl (DF):

Nej, nu må ministeren da snart finde en anden smøre, hvad angår de sidste 10 år og Dansk Folkeparti som støtteparti. Det kan han jo ikke blive ved med at køre rundt i. Det siger ministeren i alle sine taler. Det handler jo om at se, hvad det er, der sker i fremtiden, og den viden, vi får, sådan er det jo. Og så kan man jo spørge sig selv, hvorfor der ikke har rejst nogle sager. Det er jo, fordi mange af dem, som står i en situation med bolignød, måske betaler de her penge under bordet for at få en lejlighed, for at få et sted at bo. Og når man har gjort det, er man måske ikke så villig til at stå frem og sige: Ja, det gjorde jeg, jeg har simpelt hen betalt for at få den her lejlighed. Jeg har betalt 30.000 kr. under bordet for at få den her lejlighed. Det er nok de færreste, der står frem og siger det, fordi de ikke ved, hvilke sanktioner det medfører.

Derfor synes jeg da godt, at ministeren kan stille sig selv spørgsmålet hvorfor. Vi ved, det foregår i praksis, og det, ministeren siger nu her, er, at han vil afvente og afvente, og det har han gjort siden december sidste år, hvor Dansk Folkeparti fremsatte det her beslutningsforslag.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Der er jo som sagt ikke mange sager, der bliver rejst, men jeg ser alvorligt på den slags forbrydelser og den slags kriminalitet. Jeg mener, at vi selvfølgelig skal skride ind over for det i det omfang, vi overhovedet kan se det. Men der bliver ikke rejst ret mange sager. Derfor håber jeg på, at LLO og andre gerne vil rejse de her sager. Det synes jeg er rigtig vigtigt, for der er også en sammenhæng med forældelsesfristen.

Når det så er sagt, har jeg i modsætning til den tidligere regering, hvor der har siddet ikke mindre end fem boligministre og ventet på, at man blev færdig, sat skub i de lejelovsforhandlinger. De bliver nu afsluttet, og man er nået til det, der hedder fase 1 og fase 2. Vi går i gang med fase 3, når vi er færdige med dem, hvor vi har det materielle indhold, altså det, der ændres politisk ud over med Enhedslisten, og der vil § 6 også være med. Jeg ser alvorligt på det. Jeg mener også, at vi skal ændre på § 6 og se på de frister, der ligger, men også på, hvad det er for nogle bødestørrelser, der er. Det vil vi gå i gang

med, når vi er færdige med den del af det. Og i modsætning til tidligere er der nu givet lovning på, at det tager vi fat på efterfølgende.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmål nr. 11 til ministeren for by, bolig og landdistrikter stillet af fru Karina Adsbøl.

Da social- og integrationsministeren ikke er dukket op, vil jeg udsætte mødet i 5 minutter.

Mødet er udsat. (Kl. 15:26).

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi går videre med spørgsmålene. Det næste spørgsmål er stillet til social og integrationsministeren af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 917

12) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Er ministeren enig i direktør i Ældre Sagen, Bjarne Hastrups, bekymring, når han om regeringens kommende lovforslag om frit valg af hjemmehjælp i Arbejderen den 15. januar 2013 udtaler: »Jeg frygter, at den øgede vægt på priskonkurrencen endnu engang kan undergrave hjælpen til svækkede mennesker, der har svært ved selv at klare hverdagen«?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Social- og integrationsministeren starter med 2 minutters taletid.

Kl. 15:30

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet, som drejer sig om den finanslovsaftale, som regeringen har indgået sammen med Enhedslisten, hvor vi går ind og sikrer borgerne et frit valg på hjemmehjælpsområdet og samtidig forenkler reglerne for tilrettelæggelsen af ordningen, sådan at man ikke behøver at leve op til de særregler, der er i serviceloven, som den er i dag.

Det, jeg gerne vil sige med det her, er, at jeg i virkeligheden synes, at det er ret fantastisk, at vi nu efter mange års kritik i kommunerne af den måde, som reglerne om det frie valg har fungeret på, er lykkedes med at lave en aftale, hvor vi sætter kommunerne fri, og hvor vi sørger for, at kommunerne kan tilrettelægge nogle mere fleksible udbud, sådan at de både er til gavn for deres borgere og for den samlede økonomi i kommunekassen. De kan lave nogle udbud, der gør, at borgeren har det frie valg, samtidig med at det bliver attraktivt for dem, som er på markedet, at finde ud af, hvordan de kan være med i de her udbud.

Som reglerne er i dag, er der nogle særregler i serviceloven, og de gør, at man eksempelvis ikke kan lave puljeudbud. De gør også, at kommuner eksempelvis ikke selv kan stå uden for, hvis man laver et udbud, for hvis man er med i et udbud og man taber, taber man også opgaven, og derfor kan man ikke stå uden for, hvilket betyder, at nogle kommuner vælger slet ikke at lave de her udbud.

Det, vi gør anderledes nu, er, at vi fjerner nogle af de særregler, sådan at borgerne altid har et frit valg. Men kommunen skal sådan set leve op til præcis det samme krav om forsyningsforpligtelse, der skal være tilsyn med den hjælp, som den ældre får, hvad enten den er privat eller kommunal.

Så som jeg ser det, er det her en rigtig god ordning, en ordning, hvor vi bevarer borgerens frie valg, men sørger for, at der ikke kommer til at være for mange penge, som bliver brugt på unødigt bureaukrati eller på særregler, der i virkeligheden ikke er den enkelte borger til gavn.

Vi sørger for, at de samme regler om sikkerhed og kontrol eller retssikkerhedslovens forpligtelser stadig væk er gældende. Det vil stadig væk også være sådan, at kommunerne en gang om året skal lave kvalitetsstandarder. Så for mig at se, er der for borgerne sådan set ikke andet end gode nyheder i den her aftale.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:32

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når det første spørgsmål er formuleret, som det er, er det jo, fordi det er ret væsentligt. Ædresagens direktør, Bjarne Hastrup, har en bekymring, som han udtaler sig om i Arbejderen den 15. januar. Han frygter, at den øgede vægt på priskonkurrencen kommer til at undergrave hjælpen til den svækkede ældre.

For det er jo også sådan i det forslag, at det er muligt at gøre sådan, at der kan være et tilbud fra kommunen, og så kan der yderligere være et firma, der godkendes. Dermed har borgeren ikke et reelt frit valg, men noget frit valg-agtigt, fordi det hedder sig: Det her firma er det private, og det her er det, kommunen selv kan tilbyde.

Alternativet er, at borgeren selv skal ud og finde noget på nettet, surfe tilfældige steder for at finde ud af, om der overhovedet er andre firmaer. Hvordan vil de blive godkendt?

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:33

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, vi gør anderledes end i dag, er sådan set, at vi sætter kommunerne fri. Det vil sige, at de selv kan vælge, om de vil kombinere udbuds- og godkendelsesmodellen. De kan tage nogle dele af deres område og sige: Inden for det her område vil det være interessant at lave nogle samlede udbud eller kigge på tingene ... [Lydudfald].

Nu er der mikrofon igen.

Det vil også gøre det mere interessant for dem, som er i markedet, fordi man lige pludselig kan sige: Nå, der er noget mad, som skal ud til nogle institutioner, men der er også noget, som vi skal have ud til de lidt ældre borgere, det er lidt mere spændende, det kan give en lidt bedre pris, og det kan desuden gøre, at man kan have nogle lidt mere spændende valgmuligheder på menuen. Det kan være spændende både for den borger, som nu skal have hjælpen, og sådan set også for kommunen og for økonomien.

Der er ingen ændringer i reglerne om det, som fru Anne-Mette Winther Christiansen spørger om, altså at man kan risikere, at der kun er to i markedet. For sådan er loven sådan set også i dag. Man kan vælge kommunen, og så kan man, når man laver et udbud, vælge at sige, at der eksempelvis skal være to, tre, fire eller fem andre, og hvor kommunen kan være den ene.

Det ændrer vi sådan set ikke på. Vi lader det bare være op til kommunen at tilrettelægge det, så det giver mening for dem.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:35

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Som det er nu, er det godkendelsesmodellen, der er den bærende for det, og den fjerner ministeren. Ministeren vil ikke have noget med godkendelse at gøre, og ministeren kan dermed ikke garantere kvaliteten.

Hvordan kan vi sikre, at den svækkede ældre borger får et reelt frit valg?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:35

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der synes jeg at fru Anne-Mette Winther Christiansen går galt i byen, for der er ikke nogen forandring i, at kommunen har en forsyningsforpligtelse over for den ældre borger.

Det vil sige, at kommunen skal gå ud og lave nogle aftaler med nogle private leverandører, men den skal sådan set også være klar til, hvis den private leverandør drejer nøglen om og ikke længere kan være i markedet, så fra den ene dag til den anden at overtage hele den opgave.

Som reglerne er i dag, har kommunerne mulighed for at tilrettelægge udbud. Man har også mulighed for at vælge godkendelsesmodellen, det vil sige, at man laver nogle kvalitetsstandarder, man byder dem ud i verden og spørger: Hvem har lyst til at spille ind på det her udbud? Og så vælger man nogle af dem, som er der, og som man synes vil være gode at have i sin kommune.

Det ændrer lovforslaget fra regeringen ikke på. Kommunerne kan stadig, hvis de er glade for godkendelsesmodellen, vælge at køre videre med den. De har bare nu også mulighed for at tilrettelægge det mere fleksibelt, hvis de synes, at det er en fordel.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:36

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Ministeren startede hele indlægget med at sige, at det var en aftale med Enhedslisten. Jeg kan læse i samme interview i Arbejderen fra den 15. januar, at Enhedslistens ordfører, hr. Finn Sørensen, udtaler, at han gerne vil have afskaffet alt privat, og at vi kun skal have offentligt udbud.

Er det så den vej, ministeren er på vej til at gå?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:36

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er det bestemt ikke. Regeringen og jeg har den holdning, at det er rigtig fornuftigt, at den enkelte borger har et frit valg.

Når vi kigger på vores plejehjemshjælp, og når vi kigger på, hvordan hjælpen er fra hjemmeplejen, kan vi se, at folk faktisk er rigtig godt tilfredse. Det er de, hvad enten der er tale om den private hjemmepleje, eller der er tale om den hjemmepleje, som bliver leveret af offentlige instanser. Og det synes jeg er rigtig, rigtig fantastisk. Vi har nogle ældre borgere, som er glade for den hjælp, de får.

Det, der har været problemet, er, at der i mange år blev lavet nogle for snævre regler. Da den tidligere regering indførte det frie valg, gav man ikke kommunerne mulighed for at tilrettelægge de her ordninger særlig fleksibelt.

Det var hverken til gavn for kommunerne eller for borgerne eller for de leverandører, der gerne ville være i markedet. Derfor fjerner vi nogle af de særegener, som den tidligere regering syntes var spændende at få ind.

For mens man fra den tidligere regerings side måske var mere optaget af at have konkurrenceudsættelse for konkurrenceudsættel-

sens skyld, er vi mere interesserede i, at det skal være dér, hvor det giver mening, hvor borgeren får et bedre resultat, hvor kommunen kan vælge noget, som giver en bedre økonomi for den, og hvor den ældre, som står og skal vælge, kan få et produkt, som er endnu bedre.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er også stillet til social- og integrationsministeren af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 918

13) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvad mener ministeren er vigtigst i den danske ældrepleje, konkurrence på pris eller konkurrence på kvalitet?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 15:37

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

I det her spørgsmål bliver vi i samme boldgade. Lad os nu bare sige det, som det er. Der synes jeg at det, hvis vi skal nå videre, end vi nåede ved det sidste spørgsmål, er vigtigt at sige, at kommunerne stadig væk mindst én gang om året skal udarbejde kvalitetsstandarder for hjemmehjælpen, og at det er dem, som danner grundlag for kommunernes leverandøraftaler. Derfor mener jeg sådan set, at man har taget hånd om den bekymring, der kan være om, hvorvidt kvaliteten er i orden. Det vil stadig være sådan, at man skal have fuld styr på kvaliteten. Man kan også have fokus på den rehabiliterende indsats. Det vil sige, at man i stedet for at yde hjælp kun for at hjælpe yder hjælp for at gøre borgeren, som modtager hjælpen, endnu stærkere, sådan at denne kan genvinde nogle af de færdigheder, der måske er gået tabt.

Så derfor vil jeg sige, at vi nu også får mulighed for at lave nogle incitamentter både til kommunerne og til de private leverandører, som er på markedet, hvormed man sådan set kan honorere de firmaer, som løfter indsatsen for deres borgere, og som sørger for, at borgeren får et bedre udgangspunkt, og det synes jeg er rigtig, rigtig vigtigt.

Når det er sagt, vil jeg sige, at pris og kvalitet hænger sammen. Det gør det, og det er jeg sådan set rigtig, rigtig bevidst om. Men jeg synes, at det er rigtig vigtigt, at vi sørger for to ting, nemlig både at borgeren får den nødvendige hjælp, som borgeren har brug for, og at vi ikke betaler mere end højst nødvendigt for at få opgaverne udført. Jeg må sige, især i sådan en krisetid som nu, at det da giver rigtig, rigtig god mening, at man sørger for, at vi ikke har en priskonkurrence, som undergraver hjemmehjælpen, hvilket jeg måske synes man kan sige er tilfældet i dag.

Derfor synes jeg selvfølgelig, man må tage højde for – og det er rigtig vigtigt – at de borgere, som modtager hjælpen, får den, og at borgerne får det frie valg. Det vil sige, at hvis kommunen ikke kan stille flere leverandører til rådighed, skal borgeren have et fritvalgsbevis, så borgeren selv kan gå ud og finde ud af, hvilken leverandør vedkommende har lyst til at bruge, og selv kan gå ud og finde en, som kan levere det, som vedkommende er visiteret til fra kommunens side.

Jeg tror, at det frie valg med den nye ordning, vi laver, måske kommer til at blive endnu bedre, for det vil blive endnu mere udbredt, også i de egne af landet, hvor det frie valg i dag ikke gør sig gældende for ret mange borgere.

Kl. 15:40

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:40

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

I øjeblikket har vi, hvad angår antal, en pæn portion af små og mellemstore virksomheder, som alle sammen giver tilbud på det her serviceområde, og det fungerer egentlig rigtig, rigtig fint. Der er faktisk også rigtig mange små virksomheder. Der er flere af dem, som har kontaktet mig og sagt: Vi har en rigtig høj kvalitet og en rigtig høj tilfredshed, men hvis vi skal konkurrere med kommunens pris, hvor man ikke regner administrationsudgifterne ind, og hvor man ikke regner elregningen ind, så har vi virkelig en udfordring, og så vil vi ikke kunne hamle op med kommunens pris.

Vil ministeren sørge for, at der er et meget gennemskueligt udregningsark, der simpelt hen viser, hvad der er kommunens udgifter til alt, og hvad der er det private firmas?

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:41

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at sådan som reglerne fungerer i dag, er der egentlig lidt en skævvridning i det forstået på den måde, at der jo er forskel på tingene. Man kan være en stor kommune, som varetager en opgave, og man har måske mange medarbejdere, og man har et højere sygefravær. Så kan der være en mindre leverandør, som sådan set bliver visiteret til at kunne løse en opgave og også bliver budt den samme pris, selv om den måske ikke har samme udfordringer med sygefravær eller medarbejdere, som har særlige behov.

Den skævvridning synes jeg sådan set det er rigtig godt at komme efter, for på en eller anden måde giver det jo ikke mening, at man går ud og siger, at man gerne vil udbyde en opgave, som er visiteret til at koste så og så meget, men når man så efterfølgende har gjort året op, så siger man i kommunen, at det egentlig blev lidt dyrere, fordi man havde mere sygefravær eller man havde andre problemer, og så bliver der i dag sendt ekstra penge til det private selskab, som har løftet opgaven, men som egentlig ikke har haft de udfordringer med sygefravær, eller hvad det kan være. Derfor synes jeg også, at det er rigtig fornuftigt, at vi får kigget på det, for der er heller ikke nogen grund til at betale for meget for den private hjælp.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:42

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Ministeren sagde, at der var en rigtig flot tilfredshedsscore for, hvordan borgerne har det med den hjemmehjælp og den hjemmeservice, som de modtager – både i offentligt og privat regi. Det synes jeg jo i sig selv er et tegn på, at vi har noget, der fungerer, og noget, som ud fra gældende lov fungerer fint. Vil ministeren dermed fortsætte godkendelsesmodellen?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det står kommunerne frit for at fortsætte godkendelsesmodellen og køre videre med den. Man kan også bare kombinere det med nogle af de andre muligheder, som vi gerne vil give. Når vi som regering har valgt at gå ind i det her, er det jo, fordi der faktisk gennem mange år har været udtalt kritik, ikke alene fra kommunernes side, men også fra forskellige interesseorganisationers side, altså interesseorganisationer, som arbejder i industrien, og som synes, at nogle af de regler, der har været, har været for snævre. Man har kritiseret, at pengene er gået til bureaukrati i stedet for til den reelle hjælp, og man synes, at det, den tidligere regering forsøgte at lave, da det frie valg blev indført, i virkeligheden blev snævret ind af nogle meget snærende bånd, fordi det vigtigste mål for den var konkurrenceudsættelse for konkurrenceudsættelsen skyld og måske ikke så meget det resultat, den gerne ville have leveret.

Da vi lavede kommuneaftalen med KL sidste sommer, blev der lavet en aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, hvori indgik, at der i hvert fald ville være et potentiale i størrelsesordenen 132 mio. kr., hvis man fjernede nogle af de her særregler i serviceloven. Det vil sige, at det ikke er penge, der skal spares; det er ikke penge, der hentes ind, men det er penge, man kan bruge på borgernær velfærd i stedet for på bureaukrati og administration, sådan som vi gør i dag. Også derfor er det her er en god idé. Det frigør simpelt hen flere penge til pleje, penge, der går væk fra bureaukratiet og til direkte pleje.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:44

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nu lagde jeg jo mærke til, at Enhedslisten ikke har fået de ekstra pædagoger i daginstitutionerne, som de ønskede sig helt fra valgkampen af, og da det er sådan, at ministeren her selv bringer et beløb på 132 mio. kr. på banen til det borgernære område, som jeg hørte ministeren sige, så kan de penge jo lige så godt gå til daginstitutionerne som til ældreområdet. Kan ministeren garantere, at pengene bliver i ældreområdet?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er i virkeligheden et lidt mærkeligt spørgsmål. Vi bruger i dag, efter hvad kommunerne og Finansministeriet har regnet sig frem til, i hvert fald 132 mio. kr. på papirydelser, vi ikke får noget ud af, og så vil spørgeren gerne have en garanti for, at pengene bruges på ældreområdet i stedet for på børneområdet. Jeg synes, det er mere fornuftigt at sige til kommunerne, at de skal løfte den opgave, som de skal. De skal have de penge, de har brug for for at løfte opgaven, men findes der penge, som de har brugt på unødigt bureaukrati, så må det da være op til kommunerne selv at afgøre, om de mest har behov for flere vuggestuepladser eller flere pladser inden for ældreområdet.

Der vil jeg ikke være med til at gå ind og lægge snærende bånd på det kommunale selvstyre. Jeg har tillid til, at det ved man bedst ude i den enkelte kommune, hvor man sidder og har overblik over samtlige de udfordringer, man har, både med demografi, med befolkningssammensætning, med arbejdsløshed og med antal af børn osv. hele vejen rundt. Der kan man selv træffe beslutning om, hvad

de penge, der bliver frigivet, skal bruges til. Det har Socialdemokraterne og regeringen i hvert fald tillid til at man kan i kommunerne.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til fødevareministeren af Jørn Dohrmann.

Kl. 15:45

Spm. nr. S 826

14) Til fødevareministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Synes ministeren, at det er fornuftigt og økonomisk ansvarligt, at man sender mange breve ud til den samme landmand om registrering af rettelser vedrørende randzoner i stedet for at bare sende ét brev med alle de registreringer, som er relevante for den enkelte landmand?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det er jo sådan, at fødevareministeren starter med at svare. Fødevareministeren.

Kl. 15:45

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Tak. Det her handler om breve, og jeg vil sige, at i forhold til randzonen, som Dansk Folkeparti jo selv har været med til at beslutte i Folketinget, har det været meget vigtigt for mig som minister at gennemføre loven, så den er til mindst muligt besvær for den enkelte landmand, og derfor kan landmændene selv oprette ønsker om ændringer af kortet med randzonerne direkte i NaturErhvervsstyrelsens tast selv-system. Det er jo et system, som landmændene anvender ofte ved en lang række andre ordninger.

I forhold til randzoner er systemet bygget sådan op, at de enkelte ændringsønsker behandles hver for sig, og det vil sige, at der kan være én ændring for én randzone og en anden ændring for en anden randzone. Det er typisk det mest overskuelige for landmanden at sende sådan nogle ændringsønsker. Det betyder til gengæld også, har jeg fået at vide fra NaturErhvervsstyrelsen, at landmændene får et svar om hver enkelt randzone og på hvert enkelt ændringsforslag, de har sendt ind.

NaturErhvervsstyrelsen har oplyst mig, at det ville have medført betydelige ekstraudgifter til it-systemet, hvis man skulle have samlet besvarelser af flere rettelser fra samme landmand i en besvarelse. Nogle steder har det praktisk kunnet lade sig gøre, andre steder ville det være for omkostningstungt. Derfor har styrelsen altså foretaget en meget ansvarlig afvejning mellem at give landmanden adgang til et kendt system og at udvise økonomisk ansvarlighed, og det er jeg kun tilfreds med.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:47

Jørn Dohrmann (DF):

Det er godt, at ministeren er godt tilfreds. Vi lever bare i en it-alder, som jo temmelig sikkert gør, at man nemt kunne se, hvad det er for nogle rettelser, og hvor de hører til – vi har markblokke, vi har matrikelkort, vi har alt muligt, som viser, hvem de forskellige arealer tilhører. Men derfor er der jo stadig væk landmænd, der har oplevet det mærkelige at modtage op til 22 forskellige breve samme dag om, at der nu er indkommet et ønske om en rettelse. Altså, de kommer i en strøm af måske 8 eller 15 breve pr. dag.

Så er det bare, at jeg stiller mig selv spørgsmålet: Var det måske ikke et mål for regeringen også at spare lidt på portoen? Var det ikke et mål for regeringen? Man har i hvert fald udadtil signaleret, at man gerne vil have regelforenkling og effektivisering, men alligevel synes jeg, at man ikke kommer helt ud i den anden ende, hvor landmanden også kunne få gavn af det, når man belaster ham med så mange breve.

Derfor spørger jeg ministeren, om det ikke kunne lade sig gøre at have et sammenflettet system som det, vi alle sammen kender til, nemlig Excel, sådan at man sammenfletter nogle data og der f.eks. kun modtages et brev. Men det er måske viljen, det er galt med, eller er det mig, der har misforstået svaret fra ministeren?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:49

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er faktisk sådan, at vi har et meget, meget avanceret it-system. Det vigtige her har været at gøre det så enkelt som muligt, og der sidder man jo altid og skal lave en afvejning af, om der skal laves et meget avanceret eller et enkelt system. Her var det vigtigt, at det blev et enkelt system, der kunne komme til at fungere for landmanden.

Jeg kan ikke se, at det kan genere en landmand særlig meget at få to eller fire kuverter fra NaturErhvervsstyrelsen. Hvad er det, der generer? Vi beder jo ikke landmanden om at sætte frimærker på og selv gå ned på posthuset, han kan taste det ind i sit it-system, alt det nemme ligger hos ham. Det har bare været mere praktisk i NaturErhvervsstyrelsen at lave det på den her måde med breve, og jeg synes da bare, man skal være glad for, at de har tænkt ordentligt på økonomien.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:49

Jørn Dohrmann (DF):

Nu tror jeg, at ministeren også skal tænke lidt på, at det mange gange ikke er landmanden selv, der sidder og indberetter de her rettelser. Det er sket med konsulentbistand, som jo også koster mange penge, men det optager jo ikke regeringen, hvad omkostningerne ved det her er. Men det er nok, fordi konsulenterne har indberettet det på én gang, at vi ser, at de breve, der bliver sendt ud med registrering af, at man har ønsket en rettelse på det og det matrikelnummer, kommer samme dag.

Det er jo det, der er det underlige i det her system: at brevene kommer på en gang til den enkelte landmand. Derfor stiller jeg bare mig selv spørgsmålet, om der ikke er et effektiviseringspotentiale i ministeriet. Vi ved alle sammen, at selv ministeriet skal spare nogle penge, og kunne man spare lidt på portoen, ville det da være med til at hjælpe på den samlede økonomi. For vi kan jo høre, hver eneste gang vi hører en minister her i salen, uanset hvilken minister det er, at det er, som om riget fattes penge. Vi skal spare, får vi at vide alle sammen, vi skal prøve på at effektivere. Men lige nøjagtig på det her område gælder det ikke for regeringen. Der gælder det bare om at bruge en masse penge, f.eks. til porto.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:50

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg tror ikke helt, spørgeren hørte efter. Sagen er nemlig den, at der har siddet nogle meget omkostningseffektive mennesker i NaturErhvervsstyrelsen og vurderet, at det vil koste mere at skabe et it-system, som kan samle de her breve, end det vil koste at sende brevene ud enkeltvis. Og så har man altså sagt: Vi skal passe på statens, skatteborgernes, penge, så vi gør det, der er billigst, og sender de breve ud, og det er ud fra en vurdering af, at det ikke er noget, der generer landmanden.

Det er sådan set det vigtigste, at de to ting er opfyldt, nemlig at det er gjort billigst muligt og uden af genere landmanden. Så jeg synes da faktisk, vi er kommet meget langt, og jeg er meget forundret over, at vi overhovedet skal have en debat om det i dag.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:51

Jørn Dohrmann (DF):

Det synes jeg da ikke man skal være forundret over. Jeg synes da nærmere, man skal være taknemmelig for, at man får en debat om det her med den regelforenkling, som jeg vil kalde det, som regeringen jo siger de gerne vil have. Vi får også gang på gang at vide, at nu skal vi have indført it over det hele, alle skal kommunikere over it-systemer, og at vi skal spare penge i den her omgang. Vi er i en it-alder, som gør, at man næsten kan finde alle oplysninger på Google eller alle mulige andre systemer. Men en ting kan ikke lade sig gøre, og det er i ministerens ministerium, for der kan man ikke sørge for, at alle de rettelser, der skulle være til den enkelte landmand, kunne samles i et brev for derved at spare nogle penge til porto og den slags ting. Nej, der skal man sende et antal forskellige breve med informationer til den enkelte landmand om, at nu er der måske, som tilfældet er med den landmand, jeg taler om, sket 22 rettelser, som man har fået besked om.

Så mit spørgsmål er bare: Hvordan hænger det sammen med regeringens it-politik, og hvordan vil man fremadrettet sikre, at man ligesom sammenkører de her ting, så man ikke bruger en hel masse ekstra penge på porto, som er unødvendig? Eller er det slet ikke noget, der optager ministeren.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:52

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan slet ikke høre, at jeg er trængt igennem, og det må jo simpelt hen være, fordi Dansk Folkepartis ordfører mener, at vi hellere skulle have brugt flere penge, altså have ansat folk til at sortere de her breve eller have investeret i et it-system, som kunne sortere brevene. Det ville koste flere penge, og det ville åbenbart passe hr. Jørn Dohrmann godt, men det mener jeg ikke det skal.

Jeg mener, at vi skal finde den billigste løsning, som er til mindst gene for landmanden. Det er den løsning, vi har fundet, og det er jeg sådan set rigtig godt tilfreds med. Hvis hr. Jørn Dohrmann vil fremsætte forslag i Folketinget om, at vi skal gøre noget, som er dyrere, så ham om det. Det bliver aldrig nogen sinde min politik.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Jan E. Jørgensen til fødevareministeren.

Kl. 15:53

Spm. nr. S 921

15) Til fødevareministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at et pizzeria som f.eks. Yellow Rose, der har været omtalt i flere medier, på trods af gentagne alvorlige overtrædelser af bl.a. fødevarelovgivningen fortsat kan sælge fødevarer til forbrugerne?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fødevareministeren starter med at besvare spørgsmålet.

Kl. 15:53

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg har fået et spørgsmål om, hvorvidt et pizzeria, som hedder Yellow Rose, stadig væk kan sælge fødevarer til forbrugerne. Der må jeg bare sige til spørgeren, og jeg står fuldstændig fast, at hvis der er noget, der udgør en sundhedsfare, bliver fødevarevirksomheden lukket. Det synes jeg er en meget vigtig besked at give til forbrugerne. Hvis det udgør en sundhedsfare, bliver virksomheden lukket.

Når det så er sagt, er jeg meget overrasket over at blive indkaldt her i Folketingssalen af Venstre om det her spørgsmål, som handler om fødevarekontrol, for vi har jo et forlig på det her område. Jeg kan godt se, at spørgeren er overrasket, men spørgerens parti er faktisk med i fødevareforliget. Spørgerens parti har faktisk selv været med til at bestemme loven. Hvis ikke jeg tager meget fejl, er den nugældende lov oven i købet vedtaget under en Venstreminister.

Vi har en forligskreds, og vi har en meget god tradition i Fødevareministeriet for, at er der noget, man er i tvivl om i forligskredsen, retter man henvendelse til ministeren, holder et møde i forligskredsen og tager en snak om det. Spørgeren vælger i stedet for at gå i pressen og hive ministeren ned i Folketingssalen, fair nok, men jeg bliver meget i tvivl om, hvorvidt jeg skal opfatte det her på den måde, at Venstre nu vil træde ud af fødevareforligskredsen, for det her er en meget mærkelig fremgangsmåde.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:55

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er noget overrasket. Jeg stiller et spørgsmål, og ministeren kommer ikke med et svar. Jeg spørger om, hvad ministerens holdning er til, at pizzeriaet fortsat holder åbent, og jeg får ikke noget svar. Jeg får i stedet for en eller anden mystisk opsang om et forlig.

Det er jo ikke det, jeg taler om. Jeg taler om, at den lovgivning, der er i dag, øjensynligt ikke virker, når et pizzeria som Yellow Rose på Vesterbro i den grad kan se stort på landets lovgivning. Vi taler om, at der i 19 tilfælde er fundet grove overtrædelser af fødevarelovgivningen, som har resulteret i 7 smileyer på bare 1 år. Der er indgivet 15 politianmeldelser mod stedet.

Ministeren kender jo udmærket sagen. Jeg så bl.a. et meget muntert klip i TV 2, hvor ministeren fik tilbudt to kebab, der var produceret på stedet. Det skulle ministeren ikke nyde noget af. Det kan jeg ikke fortænke hende i. Jeg skulle heller ikke nyde noget af at spise mad, der er produceret på Yellow Rose. Det forstår jeg sådan set godt. Så ministeren kender godt sagen.

Jeg spørger: Hvad siger ministeren til, at det sted fortsat er åbent? Og jeg får et svar om, at hvis der er sundhedsfare, bliver det lukket. Dermed må jeg så kunne konkludere, at der ikke har været sundhedsfare, og derfor bliver det ikke lukket. Men det er jo ikke det ene-

ste, der gør, at et pizzeria kan blive lukket. Det burde ministeren jo også vide, og det går jeg også ud fra at ministeren ved. Så kunne vi ikke her i anden omgang få svaret på, hvad ministeren mener om, at så mange grove og gentagne overtrædelser af bl.a. fødevarelovgivningen ikke har ført til, at der er indledt en sag om at få lukket det pizzeria.

Ikke nok med, at ejeren af butikken overtræder loven gang på gang på gang, men de kontrolrapporter, som han så har fået, har han i mange tilfælde nægtet at hænge op. Der er en helt fantastisk udtalelse, hvor han siger, og det er til avisen 24Timer, at han ikke har tænkt sig at hænge dem op, fordi det skræmmer kunderne væk, og derfor er det også noget skidt, at avisen skriver om Fødevarestyrelsens urimelige kritik. Og så siger han, at man jo kan se rapporterne på nettet. Han er altså bedøvende ligeglad, og det er ministeren åbenbart også.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:57

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg har stadig væk ikke helt fundet ud af, hvad det er ordføreren vil. Vil ordføreren have ændret nogle regler på baggrund af det her eksempel? Jeg har jo svaret mange gange på spørgsmål om den her konkrete sag, og sagen er den, at vi står med en virksomhed, som i den grad klover i det med en lang række hygiejneregler. Virksomheden har gang på gang fået at vide af fødevarekontrollen, at det skal man gøre bedre, at det skal man gøre om. I et enkelt tilfælde fik den forbud mod at sælge kebab. Men det er ikke situationer, der er sundhedsskadelige, og så længe det ikke er sundhedsskadeligt, lukker vi heller ikke butikken.

Men jeg ved ikke, hvad det er hr. Jan E. Jørgensen er interesseret i? Hvis han vil have ændret reglerne, hvorfor kommer han så ikke og taler med mig om det i forligskredsen, som vi plejer at gøre? Står Venstres ordfører ikke bag det forlig, Venstre selv har indgået? Jeg synes, at det er en mærkelig situation, det her.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:58

Jan E. Jørgensen (V):

Så bliver jeg nødt til at spørge fødevareministeren, hvilke regler ministeren refererer til. Taler vi om fødevareloven og fødevarelovens § 52, hvorefter man kan lukke et sted, hvis der er akut sundhedsfare, for det lyder sådan på ministeren? Og vil ministeren oplyse Folketinget, om der er muligheder for at skride til lukning af en fødevarevirksomhed andre steder end i fødevarelovens § 52?

Kl. 15:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren, værsgo.

Kl. 15:59

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg tror, at ordføreren er langt inde i næste spørgsmål. Skulle vi ikke tage det, når vi kommer til det? Det, jeg i hvert fald kan konstatere, er, at det her er et spørgsmål om fødevareloven. Det er et område, hvor vi har forlig, og det vil sige, at vi faktisk er enige om reglerne. Hvis man ønsker, at de skal ændres, kan man jo bare sige til.

Men jeg må meget gøre opmærksom på, at Fødevarestyrelsen benytter proportionalitetsprincippet. Det vil sige, at de ikke kommer med en hårdere straf, end hvad der er rimeligt i forhold til forseelsen.

Altså, vi tager heller ikke folks bil fra dem, bare fordi de kører uden sikkerhedssele tre gange, men hvis de kører spritkørsel og er til skade for andre, kan vi tage deres bil fra dem, så kan vi tage deres kørekort fra dem.

På den måde har vi det faktisk også med hensyn til fødevarevirksomheder. Er de til sundhedsfare, bliver de stoppet, og de bliver stoppet straks. Men den her virksomhed har ikke været til sundhedsfare og derfor kan den fortsætte – ikke, at jeg ville købe en kebab der.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:00

Jan E. Jørgensen (V):

Så skal jeg bare høre, om ministeren mener, at det udgør en fare for fødevaresikkerheden, hvis man overtræder lovgivningen vedrørende skatter og afgifter, pant på emballage, arbejdsmiljøforhold? Det gør det jo ikke.

Altså, er der andre muligheder end det, som ministeren redegør for, for at man kan fratage en virksomhed retten til at drive handel med fødevarer? Det er sådan set bare det, jeg spørger om. Vi har spurgt mange gange, og vi har hele tiden fået at vide, at hvis ikke der er akut sundhedsfare, er der ikke noget at komme efter. Og nu siger ministeren også, at vi jo heller ikke tager kørekortet fra folk, bare fordi de tre gange her overtrådt nogle regler – der skal noget alvorligt til.

Men lad mig citere fra bemærkningerne til lovforslaget om næringsbrev til handel for visse fødevarevirksomheder: Hvis der er indberettet to overtrædelser for virksomheden og en myndighed konstaterer en tredje overtrædelse, som opfylder kriterierne for at blive indberettet, så kan man få frakendt retten til at drive virksomhed. Altså, tre alvorlige tilfælde er nok.

Her har vi altså en virksomhed, som har fået syv sure smileys og har lavet 19 alvorlige overtrædelser af loven, og alligevel har man ikke taget skridt til at få lukket virksomheden. Det undrer mig. Jeg taler ikke om at få ændret nogle regler; jeg undrer mig over, at de regler, vi allerede har, ikke bliver anvendt.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren for sidste svar til dette spørgsmål.

Kl. 16:01

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu er vi igen inde i næste spørgsmål, S 922, som handler om næringsbreve og den slags muligheder. Jeg kan bare sige, at det er sådan, at det er en rigtig god idé at have en dommer ind over de regler, som ordføreren henviser til – altså magtens tredeling og hele retsprincippet.

Der er ikke nogen af de sager, der har været med det pågældende pizzeria, som har været for en domstol endnu, og før de har været for en domstol, går vi ikke videre med sådan en sag. Det er jo sådan, at vi i fødevarelovgivningen har mulighed for at give administrative bøder og en lang række andre ting, men i sidste ende er det jo domstolene, der træffer beslutning, og det har de altså ikke gjort endnu. Og når de har gjort det, kan vi tale sammen om det igen.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er også til fødevareministeren, og det er stillet af hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 922

16) Til fødevareministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Mener ministeren, at der i den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig adgang til at fratage fødevarevirksomheder muligheden for at drive fødevarevirksomhed?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:02

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Der bliver spurgt, om jeg mener, at der er tilstrækkelig adgang til at fratage fødevarevirksomheder muligheden for at drive fødevarevirksomhed. Ja, det mener jeg faktisk der er. Der skal rigtig, rigtig meget til at fratage et menneske muligheden for at drive sit erhverv, drive sin virksomhed, der skal rigtig meget til. Vi render jo heller ikke sådan rundt og lukker tømrervirksomheder eller VVS'ere eller Super-Brugsen eller nogen som helst andre virksomheder. Det er ikke noget, man bare lige gør, der skal rigtig meget til. Vi har en lang række sanktionsmuligheder i fødevarelovgivningen, som vi kan pålægge virksomheder, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, og det er jeg sådan set godt tilfreds med.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:03

Jan E. Jørgensen (V):

Nu henviser jeg til § 11, stk. 1, i lov om næringsbreve til visse fødevarevirksomheder, og så vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren fortsat fastholder det, ministeren lige har sagt, altså det her med, at der skal rigtig, rigtig meget til, før vi går ind og fratager folk retten til at drive virksomhed. Der står:

Retten til at udøve virksomhed kan frakendes en person eller et selskab ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skatter og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold eller drifts- og restaurationsvirksomhed omfattet af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling.

Så vil man sikkert spørge sig selv: Hvor meget er »gentagne gange«? Det kan man læse om i bemærkningerne. Der står:

Som udgangspunkt skal anklagemyndigheden anmodes om at indbringe virksomheden for domstolene med påstand om frakendelse af retten til at drive virksomhed i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder, hvis der er indberettet to overtrædelser for virksomheden og en myndighed konstaterer en tredje overtrædelse, som opfylder kriterierne for at blive indberettet. Hvis overtrædelserne er konstateret under samme kontrolbesøg, er tre overtrædelser normalt ikke tilstrækkeligt til, at anklagemyndigheden anmodes om at indbringe virksomheden for domstolene med påstand om frakendelse.

Her har vi altså ikke tre, men syv sure smileys med tilsammen 20 overtrædelser af fødevarelovgivningen, men alligevel har anklagemyndighederne ikke foretaget sig noget som helst, og alligevel er der ikke nogen, der har bedt anklagemyndigheden om at rejse en sag ved domstolene. Vi er fuldstændig enige om, at det er domstolene, der skal ind over det, men det kræver, at de får en sag på bordet, og det er ministeren, der har mulighed for at få sådan en sag fremlagt.

Jeg vil også godt henvise til et beslutningsforslag, som ministeren i sin tid selv har været med til at fremsætte, da ministeren sad i opposition. Det handlede om, at hvis en virksomhed tre gange havde overtrådt lovgivningen på fødevareområdet, skulle den ikke længere

have lov til at sælge fødevarer. Synes ministeren ikke længere, at det skal være tilfældet, nu hvor ministeren er blevet minister, eller hvordan skal jeg forstå det?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:05

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det var en meget, meget lang opremsning og en lang række paragraffer. Det, jeg bare må konstatere, og det er det, der er det springende punkt, er, at vi har muligheden for på fødevareområdet at politianmelde, og vi benytter os af den mulighed; mine kontrollører benytter sig af den mulighed, og det plejer faktisk at få folk til at rette ind. Jeg bliver spurgt, om jeg mener, der er behov for en stramning, og nej, det mener jeg ikke der er, som det er lige nu. Der er kommet ufattelig stor opmærksomhed på fødevarehygiejne i de senere år, og det betyder faktisk, at langt de fleste retter ind, lige så snart de får en sur smiley, og får de en bøde, retter de i hvert fald ind. Sådan er det som hovedregel, når mine fødevarekontrollører kommer ud i virksomheder.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:06

Jan E. Jørgensen (V):

Det var ikke en lang række paragraffer, det var sådan set kun én, nemlig § 11, stk. 1, – én paragraf, ikke en lang række – som jeg bad ministeren om at forholde sig til.

Jeg er helt med på, at langt de fleste fødevarevirksomheder opfører sig ordentligt, og derfor er det jo også ekstra provokerende, at de få virksomheder, som ikke kan finde ud af det, bare kan blive ved og blive ved, uden at ministeren vil skride til handling. Vi har at gøre med danmarksmesteren i sure smileys, vi har at gøre med en, om hvem kontrolchef i Fødevarestyrelsen Bjørn Wirlander udtaler, at det er det mest grelle eksempel, fødevarekontrollen nogen sinde har set. Vi har en minister, som i sin tid som oppositionsmedlem fremsatte et beslutningsforslag, B 135, med ordlyden:

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der gør det muligt at fratage erhvervsdrivende retten til at drive fødevarevirksomhed, hvis de pågældende har begået tre væsentlige overtrædelser af fødevarelovgivningens bestemmelser eller ikke har efterlevet tre væsentlige påbud.

Er ministeren så tilfreds med den tilstand, vi har i dag, når det, som ministeren selv mente, da man sad i opposition, øjensynlig ikke bliver efterlevet i virkeligheden?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:08

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Da jeg fik det her spørgsmål, var det sådan et meget generelt spørgsmål om muligheden for at drive fødevarevirksomhed. Nu forstår jeg, at vi stadig væk er ovre på den her virksomhed, og at det altså handler om et pizzeria i København. Der er ingen tvivl om, at det pizzeria lader meget tilbage at ønske på hygiejneområdet. Men noget andet er at bruge det ene grelle eksempel, som vi er kommet efter igen og igen.

Hvorfor har de fået så mange sure smileyer? Fordi fødevarekontrollen kommer ud og holder øje med dem hele tiden. Det viser sig jo

faktisk, at når fødevarekontrollen så har været der, har de rettet ind. Næste gang man kommer, har de rettet ind. Så har der nogle gange været en ny fejl. Så retter de ind på den indtil næste gang. Og det er noget rod.

Derfor har man også givet større og større sanktioner, for hver gang man kommer. Det er sådan, det skal være. Det skal blive værre og værre. Altså, nu har virksomheden ikke været der mere end 1 år. Det er jo ikke sådan, at det er 20 år, vi taler om. Virksomheden skal mødes med stærkere sanktioner, hver gang man møder dem. Det skal der ikke være nogen som helst tvivl om. Og de er også blevet politianmeldt.

Men jeg må faktisk sige, at jeg synes, at der er sket en positiv udvikling de senere år, hvor jeg oplever en kæmpe, kæmpe omhyggelighed fra virksomhedernes side med at overholde fødevarereglerne. Derfor mener jeg ikke, at der er behov for en stramning. Det her er en ener. Det er en helt specifik ener, og det sagde spørgeren jo også før at Fødevarestyrelsen havde udtalt, nemlig at det er en helt speciel og særlig situation. Jeg synes ikke, at vi skal lovgive om specielle og særlige situationer. Dem håndterer vi på anden vis, og det gør vi også med den her.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 16:09

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er noget overrasket. Ministeren bliver ved med at tale om at ændre regler og lovgive osv. Vi har en lovgivning, vil jeg sige til ministeren. Det er, som om ministeren ikke er klar over, at vi har muligheden for at fratage en virksomhed næringsbrevet. Ministeren fremsatte et beslutningsforslag, som den daværende regering udmøntede i en lov, og den gør, at vi kan tage næringsbrevet fra en virksomhed, der overtræder fødevarelovgivningen eller ikke betaler pant eller ikke betaler skat, benytter sort arbejde osv. Det handler jo om, at der altså er nogle virksomheder, ikke mange, men nogle, som åbenlyst blæser på landets lovgivning og bare bliver ved på trods af kontrolbesøg fra fødevarekontrollen.

Mener ministeren ikke noget som helst om de virksomheder? Mener ministeren virkelig, det er i orden, at de bare får lov til at køre videre, fordi der jo ikke er tale om så mange, når ministeren selv i sin tid som oppositionsmedlem fremsatte beslutningsforslag om, at de skulle have frataget retten til at drive virksomhed? Mener ministeren ikke længere, at det skal være tilfældet?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren for det sidste svar.

Kl. 16:10

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu er vi igen ovre i domstolsdelen, og jeg må sige, at den her virksomhed er politianmeldt. Det er en sag, der først skal igennem politiet, til domstolene, og så må vi jo tage konsekvenserne deraf. Sådan må det simpelt hen være.

Jeg synes, at det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi er optaget af, at hygiejnen skal være i orden. Derfor har vi en smileyordning. Smileyordningen er fantastisk, fordi den ikke kun er en diskussion imellem myndighederne og virksomhederne, men involverer forbrugerne i den diskussion, og den giver forbrugerne en indikation af, hvad det er for en virksomhed, de går ind i. Det kan de se ved hjælp af smileyordningen, og smileyen er et af de allermest kendte symboler, vi overhovedet har i Danmark. Folk ved godt, hvad den betyder. Det er jo derfor, at virksomhederne er så stærkt optaget af det.

Smileyordningen har jo vist sig at være en ufattelig stor succes. Virksomhederne er stærkt optaget af at have en glad smiley; det er langt de fleste virksomheder. Når det kommer til sådan en virksomhed her, kommer fødevarekontrollen igen og igen og igen. Fødevarekontrollen er kommet ind og ud ad døren på det her pizzeria for at holde øje med det. Men hvis ikke det er sundhedsskadeligt, så må folk selv om det. Det er jo det, de vælger.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til minister og spørger. Det var slut på det spørgsmål.

Det sidste spørgsmål er til ministeren for ligestilling og kirke og er stillet af hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 16:12

Spm. nr. S 920

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til afgrænsningscirkulæret mellem behandlingsredskaber og hjælpemidler, og vil ministeren tage initiativ til at revidere cirkulæret med henblik på at præcisere cirkulæret? (Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:12

Spm. nr. S 915

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Kan ministeren bekræfte, at det er ministerens holdning, at danske menighedsråd altid skal overholde dansk lov, og at danske menighedsråd skal sikre, at pårørende til begravede personer på de danske kirkegårde har adgang til de informationer, som loven tilskriver, at de skal have?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:12

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Jeg bliver spurgt, om jeg kan bekræfte, at det er min holdning, at danske menighedsråd altid skal overholde dansk lov, og at danske menighedsråd skal sikre, at pårørende til begravede personer på danske kirkegårde har adgang til de informationer, som loven tilskriver at de skal have.

Mit svar er, at jeg selvfølgelig kan bekræfte, at det er min holdning, at danske menighedsråd skal overholde dansk lovgivning. Jeg kan oplyse, at der er offentlig adgang til folkekirkens kirkegårde. Der er endvidere tradition for, at de efterladte sætter et mindesmærke på gravstedet. Det betyder, at enhver, der kommer på kirkegården, kan se, hvem der er begravet i gravstedet. Den eller de, der har brugsretten, bestemmer, hvordan et gravsted skal indrettes.

Nogle mennesker bryder sig af forskellige grunde ikke om det traditionelle gravsted med mindesmærker – de foretrækker en anonym begravelse. Den anonyme begravelse er det, vi også kender som de ukendtes krav. En begravelse i et gravsted, hvor ingen kan se, hvem der er begravet, eller hvor de er begravet, er altså en eksisterende mulighed på danske kirkegårde, og sådan synes jeg også det skal vedblive med at være.

Oplysninger om, hvem der er begravet, og hvor de er begravet, fremgår af kirkegårdens protokol og kort. Protokol og kort anses for at være dokumenter i offentlighedslovens forstand og er som udgangspunkt kirkegårdsbestyrelsens interne arbejdsdokumenter.

Om pårørende til begravede personer har krav på at få oplysninger fra protokol og kort, skal derfor afgøres ud fra bestemmelser i offentlighedsloven. Denne afgørelse træffes af menighedsrådet. Er

man utilfreds med menighedsrådets afgørelse af dette spørgsmål, kan afgørelsen indbringes for biskoppen, som er tilsynsmyndighed.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren, og der er 2 minutter.

Kl. 16:14

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det var jo et helt korrekt svar, og det er også derfor, jeg kan undre mig meget over den konflikt, der har været omtalt i medierne her i de senere dage, nemlig en sag i Karlebo Sogn. I den forbindelse vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren vil bekræfte sine udtalelser til BT torsdag den 17. januar 2013, at »det i den slags sager er biskoppens forpligtelse at træffe en afgørelse. Hvis man er utilfreds med den afgørelse, kan man så klage til kirkeministeren.«

Så vil jeg gerne spørge: Vil ministeren ligeledes bekræfte, at han har det øverste forvaltningsretlige ansvar for den danske folkekirke?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:15

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan bekræfte, at jeg står for inde for de citater, og det er fuldstændig korrekt. Jeg tror også, at ordføreren udmærket godt ved, at jeg ikke skal og kan gå ind i den sag, fordi den pågår i øjeblikket, og også fordi biskoppens afgørelse af spørgsmålet om aktindsigt kan indbringes for ministeren, lige præcis som ordføreren også siger. Så jeg kan fuldt ud bekræfte mine udtalelser.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:16

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det vil altså sige, at vi kan konstatere, at det så er biskoppen, der må træffe en afgørelse i den pågældende sag og i lignende sager af den karakter, således at efterladte kan få oplyst, hvor deres afdøde familiemedlemmer er begravet. Det er jeg meget tilfreds med, og det er rigtig godt med et så klart svar af ministeren.

Men det er jo meget ødelæggende for den danske folkekirke, at der findes i det her tilfælde et enkelt menighedsråd, der agerer på den måde, som man har gjort. Over det ganske land er der jo en lang, lang række menighedsråd, som virkelig er omhyggelige og følger loven og gør det, de skal, osv. osv. Det er en pryd for det danske folkekirkelige demokrati – dem er der virkelig grund til at rose. Derfor er det ærgerligt, at der så indimellem er enkelte menighedsråd, der ikke forstår deres ansvar og ikke ønsker at leve op til loven.

Der vil jeg gerne spørge: Vil ministeren foretage sig noget sådan generelt for at sikre, at vi ikke kommer ud i sådan nogle situationer en gang til?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren,

Kl. 16:17

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg tror, at det er rigtig svært at forebygge sådan nogle situationer. Det er en rigtig trist sag, og det er det for alle parter. Det er det selvfølgelig for de efterladte og i øvrigt også, som ordføreren også siger, for den danske folkekirke. Men at gå ind og forebygge er meget, me-

get vanskeligt, for det er jo ikke til at vide, hvor den her slags sager opstår. Men set i lyset af proportionerne i det er det heldigvis meget, meget sjældent, at man ser den slags sager, for i langt de fleste tilfælde, som hr. Flemming Damgaard Larsen også fuldstændig korrekt påpeger, følger man jo lovgivningen og de regler og rammer, der nu er rundtomkring.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til sidste spørgsmål.

Kl. 16:17

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu har den her sag, vi her er inde på, og som har været omtalt i medierne, jo kørt over flere år, altså i meget lang tid, og der burde jo være truffet en endelig afgørelse for lang tid siden, således at familien ikke behøvede at gå til medierne for at opnå deres ret. Det er jo i sig selv ret ærgerligt, at det skal være på den måde. Det skulle være således, at systemet af sig selv sørger for, at familiens ret kommer til udtryk. Derfor burde der være skredet ind for lang tid siden.

Jeg kan ikke forstå, og det vil jeg godt have ministerens kommentar til, hvorfor biskoppen ikke for længst har sørget for at få den her sag bragt på plads.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren til sidste svar.

Kl. 16:18

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Virkeligheden er, at det jo er et spørgsmål, som hr. Flemming Damgaard Larsen egentlig burde stille til biskoppen og ikke til mig, og grunden til, at jeg også skelner på den måde, er jo, som jeg startede med at sige, at spørgsmålet i yderste konsekvens kan blive indbragt for mig. Derfor kan jeg selvfølgelig ikke gå ind i den sag; men spørgsmålet er relevant, og hr. Flemming Damgaard Larsen har selvfølgelig sin frihed til at stille det til biskoppen.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og til spørgeren.

Det var slut på dagens spørgsmål.

Kl. 16:19

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. januar 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:19).